

Grosuplje (centrala)
 sP 908
 KLASJE
 1997
 352(497.4 Ivančna Gorica
 119970011,5

KNJIŽNICA GROSUPLJE
 COBISS 0

KNJIŽNICA GROSUPLJE
 Avstrijska 15

Klasje

Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica
 Številka 5 letnik 3 maj 1997

S T U D I O
MARKELJ
 FOTO · VIDEO · OPTIKA

1108 Ljubljana, Dolenjska c. 33, tel.:127 47 27
 1295 Ivančna Gorica, Ljubljanska ul. 16
 tel./fax: 777 777, 777 573, 778 573

Iz Jernejeve malhe

Običajno imajo polna usta pripomb tisti, ki se bojijo, da bi se jim standard znižal ali da bi izgubili določene ugodnosti. Zlasti se to kaže na področju stanovanjske problematike v občini, kjer so potrebe proslincev za solidarnostna stanovanja res velike. Kar nekaj deset družin naših sokrajanov živi v razmerah, ki jih ne moremo oceniti niti kot zadovoljive. Z njimi lahko le sočustvujemo, saj pomoči ob stanovanjskem fondu, ki je na razpolago, ni. Razpoložljiva stanovanja so zasedena, novih pa občina nima. Letni fond planiranih sredstev omogoča komaj vzdrževanje obstoječih in v najboljšem primeru nakup ene stanovanjske enote. Stanovanjski zakon je pač naredil svoje.

Ko iščemo novo deponijo komunalnih odpadkov, se vedno bolj postavlja vprašanje, kdo je v tem stihijem gospodarskem razvoju ekološko bolj prizadet. Vsak izmed nas daje ceho za dobrine tega sveta, saj nam je jasno, da je v preteklosti imel samo izdelek svojo vrednost. Posledice, pa četudi gre za zdravje, naravno lepoto in še kaj, niso zanimale nikogar. Zato je prav, da ozaveščeni krajan Brezovega in ostalih krajev v bližini bodoče deponije razmišljajo ne le za danes, temveč tudi za jutri, ne le o bogati beri trenutnega iztržka, temveč o izgradnji deponije po sodobnih predpisih in standardih. Vprašanje se veže tudi naprej; kdo je kriv, da danes ljudje ob umazanih tovarnah in kmetijskih gigantih, onesnaženih vodah in nečistem zraku izgubljajo kvalitetno življenjsko okolje, ki ga je tako težko sanirati? Mnogi krajan svoje življenje delijo z ljudmi, ki ne spoštujejo dogovorjenih družbenih norm. Veliko je tistih, ki jim vaški mir jemljejo razvpite gostilne ali druga nemirna obrt, zato je prav, da oddelek za prostor na občini dobro pretehta, preden se odloči za izdajo načelnega soglasja temu ali onemu. Vse preveč je vpitja, vse preveč je glasnih besed, da v tej občini ni prostora za obrtniško dejavnost. Prostora je dovolj, le izbrati in lastniško pridobiti ga je potrebno. Podatek, da je bilo izdanih več kot osemdeset načelnih soglasij h gradnji večjih obrtniških zgradb v letu 1997, pomeni, da se na tem področju veliko dogaja. Še več pa se bo, ko bodo sprejeti zamišljeni zazidalni načrti, ki pa potrebujejo strokovne podlage in določen čas.

Devetletno šolanje občino in državo z zakonom obvezuje. Zakon vsaj za našo občino pa je nestvaren, če bo razmerje financiranja ostalo tako, kot je. Šola v Višnji Gori pomeni triletno porabo razpoložljivih sredstev za ta namen. To še ne pomeni, da se priprave za novo šolo v Ivančni Gorici še niso pričele. Priprava projektov in dodatnih odkupov zemljišč je v teku. Ministrstvo za šolstvo mora v zameno za pridobitev večje površine za srednješolski prostor zgraditi novo šolo za potrebe osnovnega šolstva.

Vedno manjši normativi za vključevanje otrok v skupine predšolskega otroškega varstva pomenijo še dodatne težave, saj ostaja izven naših vrtcev okrog sto proslincev, željnih vrtca v domačem kraju. Prvi korak je občina storila v nakupom primere površine za lokacijo oziroma gradnjo novega vrtca v Ivančni Gorici, kjer je potreba največja. Težave bodo z gradnjo, a s pomočjo krajanov se taki in podobni projekti vedno uspešno zaključijo.

V drugi polovici leta bomo na občini z javnimi razpisi oddali dela na cestiščih, kanalizacijah in vodovodih. Tudi obljube telefonistov se bodo prav kmalu udejanile.

Mesec maj je tudi mesec praznovanja. Občina se 29. maja spominja pisatelja Josipa Jurčiča, saj je z njegovim imenom in delom povezan naš občinski praznik. Ob tej priložnosti so se zvrstile po več krajih številne prireditve, vezane na naše uspehe, jubileje in prikaz dosežkov s področja kulture. Prvič so podelili tudi občinska priznanja.

Na Muljavi bo spet izbor slovenskega romana leta, tisoči slovenskih pevcev se pripravljajo na veliki shod v Šentvidu, kjer so gostovali tudi duševno drugačni otroci iz Nemčije. S posebnimi glasbenimi instrumenti in drugačnim pristopom si znajo ustvariti lepši svet. Razumevanje drugačnosti pomeni našo širino in hkrati bogastvo, ki ga prejemo in dajemo. Povsod!

Župan Jernej

Razcvet kulture v občini bo kmalu okronan s Pevskim taborom, ki bo v Šentvidu pri Stični. Na 28. tabor bo v Šentvid prišlo v nedeljo, 22. junija, kar 241 zborov z okoli 7000 pevcev z vseh koncev Slovenije. Slavnostni govornik bo Jože Korez.

Moto letošnjega tabora je: **KDO VESELO ŽIVI**

Na slavnostni seji občinskega sveta so podelili letošnja najvišja občinska priznanja.

Bo knjižnica v Ivančni Gorici sledila sodobnim trendom?

Kmetijski minister Ciril Smrkolj med kmeti naše občine.

Zgorele so čistilne vreče v ivanškem IMP-ju

Najmnožičnejša prireditev ob občinskem prazniku je bila tekma koscev na Lučarjevem Kalu, na kateri so kosili in peli člani stiškega kvarteta.

LaMaS

d.o.o.
 računalniški inženiring
 Ulica 25. maja 14
 1295 Ivančna Gorica
 telef: 0609 / 612-923

POPOLNA PONUDBA

RAČUNALNIKI (486DX5, Pentium 75-200 Mhz)
 TISKALNIKI (InkJet, laserski, matrični)
 MULTIMEDIA (CD-ROMi, zvočne kartice, zvočniki)
 PROGRAMSKA OPREMA (uporabna, in komercialna)

SKRB ZA KMETA

Nam Slovencem je posebna dolžnost, skrbeti za našega kmeta. Da se oziramo na vse stanove, je lepo, a da skrbimo za kmeta, to terja hvaležnost.

Črna hvaležnost bila bi namreč v naših srcih, ako bi pozabili kmeta slovenskega. On je rešil slovensko narodnost, on je bil edini, ki je ostal Slovenec, kakor so bili njegovi dedi pred sto in tisoč leti.

Bati se je namreč, da bomo Slovenci prišli ob svoj stan kmetov, da kmetov, trdih kmetov, ne bo več, da bodo iz trdih kmetov postali le kmetski najemniki, kmetski delavci, kmetski postopači in berači...

Članek izpred 119 let, ki je aktualen tudi v današnjem času. Iz Dolenjskih novic, leta 1888

ODBOR ZA KMETIJSTVO IN GOZDARSTVO PONOVO ZASEDAL

Po malo daljšem premoru smo se 28. aprila sestali na 12. seji Odbora za kmetijstvo in gozdarstvo.

Med drugim smo se dogovorili, da aktivnosti za ureditev vodotoka Šentpavličica tečejo naprej. V sodelovanju z Ministrstvom za okolje in prostor ter z izvajalcem del VPG Hidrotehnik iz Ljubljane se bo predvidoma jeseni očistil potok od izvira do izliva. Za ta dela so iz ministrstva predvidena kar velika sredstva. Soglasje so lastniki zemljišč že podpisali. S čiščenjem vodotoka Šentpavličica se bodo bistveno izboljšala zemljišča in izgled krajine. Ne smemo

pa pozabiti zelo važnega dejstva, da se mora potok urediti do konca, to je do Doba, in sanirati požiralnike.

Obravnavali smo tudi letošnja proračunska sredstva za kmetijstvo in se dogovorili za način koriščenja. O proračunskih sredstvih za vse postavke vas seznanjamo na tej strani. Vsi skupaj smo ugotovili, da smo glede na situacijo zadovoljni z višino sredstev. Potrudili se bomo, da bodo le-ta čimprej prišla v prave roke in vsaj malo ublažila težko finančno in moralno situacijo našega kmeta.

Za odbor:
Milena Vrhovec

PRORAČUNSKA SREDSTVA ZA KMETIJSTVO IN GOZDARSTVO ZA LETO 1997

1. Enkratna pomoč za izobraževanje s področja kmetijstva	500.000 SIT
2. Posebne strokovne naloge in naloge gozdarske svetovalne službe	2.500.000
3. Sofinanciranje zatiranja mastitisa	900.000
4. Sofinanciranje nakupa plemenske živine in sofinanciranje zavarovanja krav molznic	2.500.000
5. Pospeševanje čebelarstva	160.000
6. Sofinanciranje pristojbine za promet z mlekom	1.400.000
7. Sofinanciranje nabave kakovostnih semen	2.500.000
8. Regresiranje ekološko sprejemljivih škropiv	1.000.000
9. Regresiranje odkupa mladega piteganega goveda	6.000.000
10. Agromelioracije in male melioracije	1.500.000

NAČIN PORABE

1. Razpis za enkratno pomoč za dijake in študente kmetijskih šol in fakultet bo objavljen v Klasju, predvidoma septembra.

2. Razne naloge, ki jih izvaja svetovalna služba - kmetijska in gozdarska (tečaji, predavanja, analiza zemlje, krme, ekskurzije, servisi itd.).

3. Sofinanciranje zatiranja mastitisa je 50 % (veterinar zaračuna polovično uslugo).

4. Sofinancira se razlika med plemensko in klavno vrednostjo za plemenjake (plemenske žrebce, bike) ter zavarovanje krav v višini 2000 SIT na kravo (Velja za zavarovalnico Triglav in Tilia).

5. Čebelarstvo - zdravila za varoozo in druge čebelje bolezni (koristniki so čebelarska društva).

6. Za vse proizvajalce mleka se mesečno sofinancira pris-

tojbina za dovoljenje za promet z mlekom (trenutno 0,30 SIT/liter).

7. Regresirala se bo semenska koruza po podpisanih seznamih v višini 2.000.000, za semenski ječmen pa smo namenili 500.000 SIT (koriščenje jeseni).

8. Po končani sezoni se bodo na podlagi podpisanih seznamov regresirala ekološko sprejemljiva škropiva. Seznami teh pesticidov so v trgovinah, ki imajo dovoljenja za prodajo (Ivančna Gorica, Radohova vas, Zagradec).

9. Na podlagi odkupnih blokov in veterinarskih potrdil se bo v občini Ivančna Gorica regresiralo meso mlade pitane govede v višini 15,00 SIT/kg mesa (Zahtevki se že delajo, velja za odkupljeno živino v letu 1997).

10. Agromelioracije - razpis je bil že objavljen v Klasju.

O vseh ostalih podrobnostih bomo uporabnike sproti obveščali.

M. V.

PO GORENJSKI Z ODPRTIMI OČMI IN UŠESI

Čeprav smo doma z Dolenjske, nas vseeno zanima, kako se imajo Gorenjci. V maju - najlepšem mesecu, tako vsaj pravijo, smo se v Društvu podeželskih žena odločile, da si bomo ogledale tudi ta del Slovenije.

Pot nas je vodila mimo Škofje Loke do Gorenje vasi. Tu smo se ustavile na kmetiji Bogataj, kjer predelujejo mleko v sir, kar smo si podrobno ogledale ter ga seveda tudi poskusile. Pohvale vredna na tej kmetiji je bila tudi nova hiša, ki so jo zgradili v kmečkem stilu, tako da se lepo sklada

z vaškim okoljem.

Sprehodile smo se tudi po škofje-loškem gradu, kjer nam je prijetna vodička pričarala marsikaj iz časa njegove zgodovine.

Ženske seveda ne bi bile to, kar smo, če se ne bi ustavile tudi v vrtnarji na Brdu, kjer smo nakupile nekaj okrasnih sadik za lepši videz naših domov.

Vmes smo pokukale tudi v nekaj industrijskih prodajalnic, ki jih tu ne manjka.

Na koncu smo si kraje, kjer smo

hodile in se vozile, ogledale še z vrha Šmarjetne gore nad Kranjem, od koder se je lepo videla razgibanost slovenske pokrajine.

Ker je poleti več dela zunaj, si verjetno podobnih izletov ne bomo privoščile prav pogosto, zagotovo pa vsaj še enkrat v tem letu, medtem ko bodo v jesensko-zimskem obdobju prišla zopet na vrsto razna predavanja in tečaji, kjer se izve marsikaj poučnega in zanimivega.

Društvo podeželskih žena Ivančna Gorica

Utrinki s čistilne akcije v kraju Gabrje pri Stični. Akcije so se udeležili člani Ekološkega gibanja Ivančna Gorica in člani Planinskega društva Šentvid pri Stični. Kosovnih odpadkov so nabrali in odpeljali na komunalno odlagališče cca. 14 m³.

F. Hegler

Mercator Kmetijska zadruga Stična vam v svojih poslovalnicah nudi ugoden nakup kmetijskega repromateriala, gradbenega materiala in rezervnih delov.

Strokovno vam svetujemo pri izboru in nabavi sredstev za zaščito rastlin.

Tudi krmna žita so v naši stalni ponudbi. Namesto izredno dragih sojinih tropin pa vam priporočamo sončnične tropine po ceni 40,00 SIT/kg.

Obveščamo vse rejce živine, da je odkupovalec Jože Koporec dosegljiv na mobitelu št. 0609-653-415

Priporočamo se za nakup in vam želimo veliko uspeha pri pridelavi in reji!

M-KZ Stična

zavod za prostorsko, komunalno in stanovanjsko urejanje grosuplje d.o.o. taborska 3, 1290 grosuplje

UREDIMO VAM KUPOPRODAJO VAŠE NEPREMIČNINE

- CENITEV NEPREMIČNINE
- SKLENITEV KUPOPRODAJNE POGODBE

- UREDITEV DAVČNIH OBVEZNOSTI
- ZEMLJIŠKOKNJIZNI PREPIS

PROJEKTIRAMO STANOVANJSKE, POSLOVNE IN GOSPODARSKE PROSTORE

TEL.: 061/762-246, 061/763-078

KRATKE KOMUNALNE

ASFALTIRANJE LOKALNIH IN KRAJEVNIH CEST

V Uradnem listu št. 26/97 z dne 16.5.1997 je bil objavljen razpis za pridobitev izvajalca asfaltnih del na področju občine Ivančna Gorica. Na podlagi Zakona o javnih naročilih je rok za oddajo ponudbe en mesec, tako da bo odpiranje 17. 6.1997. Nato bo komisija izbrala najugodnejšega ponudnika, sledil bo podpis pogodbe. Zatem se bo s KS dogovorila za dan, ko se bo opravila izmera cest, ki bo služila kot osnova za sklenitev tripartitnih aneksov.

VODOVOD SAD - RDEČI KAL

Izvajalec Komunalne gradnje Grosuplje nadaljuje z izgradnjo vodovoda Sad - Rdeči Kal. Pridobljeno je gradbeno dovoljenje, podpisana je pogodba v višini cca 7.500.000 SIT. V letošnjem letu se bo izvedel vodovod od Podboršta do krajevne ceste Sad - Rdeči Kal, kjer je vodovod že položen (izvedba v lanskem letu) in izvedlo se bo črpalnice.

CESTA SAD - RDEČI KAL

Pogodba za izgradnjo ceste je bila podpisana še v lanskem letu, gradnja pa bo predvidoma končana do konca maja.

VZDRŽEVANJE GOZDNIH CEST

Razpis za vzdrževanje gozdnih cest je objavljen v UL št. 26/97 z dne 16. 5. 97. Odpiranje ponudb bo 27. 5. 97. V letošnjem letu previdavamo za cca 1.900.000 SIT vzdrževalnih del na naslednjih odsekih:

- Na področju OE Novo mesto:
Hrastov Dol - Kremenjak - Sela-Šumberk
Trnovica - Kremenjak
Sad - Krivje dule
Lučarjev Kal - odd 5
Valična vas - odd 4
odcep v gozdek
Kal - Poljane
Grintovec - Malo Globoko

- Na področju OE Ljubljana
Dedni Dol - Mleščevo
Fedranov gozd
Šola - Prestrana
Bukovica

VZDRŽEVANJE LOKALNIH CEST

V pripravi je razpis za vzdrževalca lokalnih cest, ki bo objavljen v Uradnem listu. Izvajalec bo izbran kot vsako leto za obdobje enega leta.

VZDRŽEVANJE KRAJEVNIH CEST IN TOKOVINA

KS je bila nakazana prva tranša za vzdrževanje krajevnih cest in tokovina za javno razsvetljavo.

DEMOGRAFSKO OGROŽENA PODROČJA

Razpisa še ni bilo, zato se še ni bilo možno javiti na ta razpis, ki ga razpiše Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj.

IZGRADNJA AVTOCESTE VIŠNJA GORA - BIČ

Komisija je zapisnik zahtev, ki ga bo poslala na DARS, prevetrila. Trenutno se dela čistopis, ki bo poslan na DARS.

KANALIZACIJA ŠENTVID PRI STIČNI

Izdelana je sprememba projekta in poteka pridobitev lokacijske dokumentacije.

OBVOZNA CESTA V ŠENTVIDU PRI STIČNI

Nič novega - izdeluje se lokacijska dokumentacija.

VODOVOD VISOKA CONA STIČNA

Za vodovod je narejen elektroprojekt, projektant je projekt tudi že razdelil na faze, tako da se s predsednikom gradbenega odbora dogovarjamo za nadaljnji operativni sestanek.

IZGRADNJA PLOČNIKA V IVANČNI GORICI

Projektna dokumentacija in dovoljenja so vsa pridobljena, izvajalec želi začeti z deli, zapletlo pa se je pri javni razsvetljavi, za katero je treba zagotoviti sredstva v višini cca 700.000 SIT, ki pa niso planirana. Zato potekajo pogovori med KS in občino.

IZGRADNJA CESTE V STIČNI PRED SAMOSTANOM

Nič novega - poteka postopek za pridobivanje gradbenega dovoljenja.

KANALIZACIJA ŠKRJANČE - MRZLO POLJE

Poteka postopek za pridobitev lokacijskega dovoljenja. Pripravlja se razpis za pridobitev izvajalca izgradnje kanalizacije.

IZGRADNJA VRTIN V STIŠKEM POTOKU

V Stiškem potoku se vrtajo vrtnice za dodatni zajem vode za vodovodni sistem Stična. Vrtanje bo predvidoma končano v 14 dneh in nato se bo videlo, kakšna je voda in koliko je je.

Tone Jereb

OD FUŠARJA DO OBRITNIKA VAJENIŠKA OZIROMA UČNA POGODBA

V naravi človeka je, da se mora učiti vse življenje. Tako smo ljudje vpeti v izobraževalni proces, ki se nikoli ne konča. Znanje se v človeku postopoma nalaga in nadgrajuje.

Podobno se dogaja z našimi informacijami o novem načinu šolanja. V prejšnji številki smo govorili o vajencih in mentorjih. Povedali smo, kdo je lahko vajenec in kje oziroma pri kom se lahko usposablja za bodoči poklic. Osnova novega dualnega sistema izobraževanja in pogoji, da se v ta sistem vključiš, pa je UČNA POGODBA.

V pojasnilu k učni pogodbi smo zapisali, da se vajeniško razmerje vajencev, ki se poklicno izobražujejo pri delodajalcu in v poklicni šoli, sklene z učno pogodbo. Z učno pogodbo, ki jo skleneta delodajalec in vajenec, se urejajo medsebojne pravice in obveznosti vajenca in delodajal-

ca v skladu z zakonom in drugimi predpisi. Vajeniško razmerje se sklepa za določen čas, to je čas, ki je potreben, da se vajenec izuči za določeni poklic. V pogodbi je potrebno opredeliti obseg praktičnega izobraževanja, in to za vsak letnik posebej. Kdaj bo vajenec delal v obratovnicah, je predhodno določeno z izobraževalnim programom posameznega poklica.

Pogodba mora vsebovati tudi ime in priimek osebe, ki bo v času vajeniškega razmerja spremljala in koordinirala delo vajenca. Če je delo zunaj delovnih prostorov, na primer v gradbeništvu ali na montaži je važno, da se zapiše, kje bo delo potekalo. Pogodba tudi pravi, da se vajenec lahko praktično in teoretično izobražuje skupno največ 8 ur dnevno, tedensko pa obveznost ne sme pre-

segati 38 ur. Vajenec in delodajalec se tudi dogovorita o višini nagrade, ki se določi v odstotku od povprečne bruto plače v gospodarstvu RS. Tako znaša nagrada za prvi letnik najmanj 10 % od povprečne bruto plače v gospodarstvu RS, to je 8.793 SIT. Poleg nagrade mora obrtnik za svojega vajenca plačati tudi polovico prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, vendar le za drugi in tretji letnik (po izračunih danes bi to znašalo 2.376 SIT).

Poleg nagrade in prispevkov pogodba določa tudi, kdaj se le-ta lahko razdre ali podaljša in na koncu jo morata podpisati vajenec in obrtnik, zato se tej pogodbi reče tudi dvopartitna. Ker pa vajenec še ni polnoleten, poleg njega pogodbo podpisajo še njegovi starši.

O učni pogodbi bo treba še veliko povedati, o tem pa bom pisala v eni od naslednjih števil.

Majda Može

DOPOLNILNA DEJAVNOST NA KMETIJI

Vprašanje: Sem kmet in bi rad opravljati pridobitno dejavnost žaganje in skobljanje lesa (polnojarmeniki in žage) ter žaganje drv za kurjavo kot dopolnilno dejavnost na kmetiji. Ali moram to prijaviti davčnemu organu svoje občine kot podjetnik posameznik ali lahko opravljam dejavnost kot dopolnilno dejavnost na kmetiji.

Odgovor: Dopolnilno dejavnost, ki jo nameravate opravljati na svoji kmetiji, morate prijaviti na davčni organ svoje občine in za vas veljajo enaki pogoji kot za ostale podjetnike posameznike, ki želijo opravljati obrtno ali obrtno podobno dejavnost. Obrtna oziroma njej podobna dejavnost se bo v tem primeru na vaši kmetiji štela kot dopolnilna.

GOSTINCI IN KADILSKI ZAKON

Vprašanje: Ali je velikost prostora za kadišce v gostinskih obratih, kjer se streže hrana, lahko večja od 50 % celotne površine lokala?

Odgovor: Lahko, vendar mora biti zagotovljen tudi ustrezen prostor za nekadišce.

KAJENJE NA GOSTINSKIH VRTOVH

Vprašanje: Ali je kajenje na gostinskih vrtovih dovoljeno?

Odgovor: Prav tako se mora določiti površina za kadišce, ki se ustrezno označi oziroma razmeji od površine za nekadišce.

Pobuda Obrtne zbornice je bila, da bi se lahko vsi enoprostorski lokali sami opredelili, ali bodo v celoti namenjeni kadiščem oziroma nekadiščem, vendar ni bila upoštevana. Pri tem je treba dodati, da zakon ne določa fizične ločitve

prostora - to določa le naknadno navodilo pripravljavca zakona, to je ministrstvo za zdravstvo.

PARKIRNI PROSTOR ZA TOVORNJAK

Vprašanje: V dogovoru s sosedom parkiram tovorno vozilo na njegovi parceli. Kaj moram priložiti v postopku za pridobitev licence, da bom izpolnjeval pogoje glede parkirišča?

Odgovor: Če s sosedom (še) nimata sklenjene najemne pogodbe, boste dostavili izjavo, s katero sosedi potrjuje, da vozilo lahko parkirate na njegovi parceli. Predložiti pa boste morali tudi zemljiškoknjižni izpisek, iz katerega bo razvidno, da je sosedi res lastnik dvorišča.

MANIKURA IN POLAGANJE UMETNIH NOHTOV

Vprašanje: Želela bi opravljati manikuro in polaganje umetnih nohtov. Dejavnost bi opravljala na domu svoji bodočih strank, saj trenutno nimam možnosti za svoj (ustrezen) lokal. Ali lahko?

Odgovor: Dejavnost pedikerskih salonov (pedikura, manikura in refleksna masaža stopal) spada med obrtno dejavnost in zahteva poklic pediker, kozmetični tehnik ali kozmetičar. Polaganje umetnih nohtov ni samostojna dejavnost in jo lahko nekdo opravlja v okviru svojega kozmetičnega salona.

Brez ustreznega lokala vam upravna enota ne bo izdala ugotovitvene odločbe o izpolnjevanju pogojev, torej delo na terenu za to dejavnost ni možno. Lahko pa, ko imate že svoj ustrezen lokal, obiščete na domu svojo bolno ali ostarelo stranko in ji tam nudite potrebno storitev.

Pripravljala: Jelka Božič

ČISTILNI SERVIS BISER

Čiščenje vseh vrst preprog, trdih tlakov in steklenih površin
Pod Hribom 2/20, 1290 Grosuplje
Tel.: 061/771-404

Čistilni servis Biser nudi dnevna, tedenska ali generalna čiščenja stanovanj, poslovnih prostorov, lokalov, delavnic

Nudimo vam globinsko čiščenje itisonov, tapisonov, preprog, čiščenje toplih podov, parketa, lesenih oblog, plute, linolejev, vinas plošč, naravnih in umetnih kamnov.

Odstranjevanje starih premazov, nanos kvalitetnih in dolgotrajnih premazov, čiščenje steklenih površin, zaves, sedežnih garnitur, stolov.

Vsa dela opravljamo hitro in kvalitetno

V juniju in avgustu s tem kuponom 10% popusta pri čiščenju preprog.

KNJIŽNICA GROSUPLJE
Adamičeva 15

IVANŠKI SVETNIKI SO ŠLI V ŠOLO

Uvodni del 27. seje občinskega sveta Ivančne Gorice, ki je bil 23. maja, je bil posvečen težavam Šolskega centra Ivančna Gorica.

Seja je bila v zbornici Srednje šole Josip Jurčič.

Pred pričetkom so si svetniki v večnamenskem prostoru Centra ogledali zanimiv kulturni program, ki so ga pripravili dijaki Srednje šole in učenci Osnovne šole. Slednji so zaigrali aktualno igro o kmečkem turizmu, ki jo je napisal član uredništva Klasje, prof. Leopold Sever.

V prvi točki dnevnega reda sta prof. Milena Vrenčur, ravnateljica Srednje šole Josip Jurčič in Marinka Piškur, ravnateljica Osnovne šole Stična, svetnike podrobno seznanili s težavami, še posebej prostorskimi, obeh šol. Obe namreč domujeta sedaj v isti stavbi.

Iz podatkov, ki sta jih nanizali v svojih predstavitev, je bilo lahko vsakomur jasno, da je v obstoječi zgradbi za obe šoli premalo prostora. Še bolj pa bodo na tesnem, ko naj bi se Osnovna šola preoblikovala v devetletko. Srednja šola pa ima v svojih treh oddelkih (gimnazija, ekonomska šola in šola za trgovce) vsako leto več dijakov.

In ne nazadnje tudi dejstvo, da so v istih prostorih osnovnošolci in precej starejši dijaki srednjih šol, posebno za mlajše, najbrže ni preveč vzgojno.

No, priprave za izgradnjo nove osnovne šole, ki naj bi jo zgradili v neposredni sosesčini, že potekajo. Svetniki so prizadevanja za izgradnjo nove šole brez posebne razprave podprli.

Dnevni red

V nadaljevanju seje so svetniki in kot vedno le nekateri, kar uro in pol

Rečeno je bilo, da se krajevna skupnost Višnja Gora in bližnji sosedje z lokacijo deponije strinjajo, če jim bodo za to dali primerno odškodnino. O zneskih ni bilo govora. Časa za dogovor pa je še slabega pol leta.

Pravniški mnogoboj

Radanji vasi, katere prebivalci bi radi preselili v krajevno skupnost Temenica, o sestavi komisije za poganjanje z novomeščani o izkoriščanju vode iz zajetja Globočec ter o sestavi

obdelovali zapisnik prejšnje seje. Kakšen smisel ima v večini primerov pikolovsko popravljanje pik in vejic, težko razumem. Še posebej, ker doslej popravljenega zapisnika še nisem videl. Morda ga dobijo samo svetniki.

Špaja Dolina

Precej časa in besed je bilo porabljenih za novo odlagališče odpadkov vseh treh občin. Najbolj primerna naj bi bila menda Špaja Dolina, ki leži med avtocesto in regionalno, blizu Spodnjega Brezovega.

komisije za delitev premoženja Zdravstvenega doma Grosuplje, se je vnel besedni boj med pravniki. Mnenja so bila seveda različna, nihče pa ni hotel popustiti. Tisti, ki jim pravo ni poklic, se seveda niso mogli opredeliti do posameznih trditvev.

Če pa upoštevamo, da so nekateri člani iste komisije, ki razne odloke pripravlja, bi lahko pričakovali, da se bodo že preje uskladili in ne bi uveljavljali svojega mišljenja šele pred širšim občinstvom.

Andrej Agnič

PRIZIDKA K VRTCU V VIŠNJI GORI LETOS(?) NE BO

Kot vam je znano, smo že lani izvedli niz potrebnih aktivnosti, da bi v Višnji Gori s prizidkom k vrtcu pridobili novo igralnico. Na občini Ivančna Gorica so pripravljene vsi načrti, tako da bi gradnja letos lahko stekla, če ne bi bil vmes denar.

Čeprav vemo, da je denarja vedno premalo za vse želje, ki jih imamo na najrazličnejših področjih, sem podpisani ob sprejemanju letošnjega občinskega proračuna vložil amandma, ki naj bi zagotovil manjkajočih 10 milijonov tolarjev za izgradnjo omenjenega prizidka. Kljub temu da smo na seji sveta občine vsi štirje svetniki iz Višnje Gore (Godeša, Groznik, Mihelčič, Jevnikar) amandma podprli in utemeljeno razložili prepotrebnost te gradnje, ki sicer ne bi rešila problema otroškega varstva v naši občini, lahko pa bi ga znatno omilila, nam ni uspelo. Kolegi svetniki iz ostalih krajev pač niso pokazali razumevanja za ta naš predlog. Bistveno pri tej odločitvi je bilo zanje, tako je pokazala razprava, da se v Višnji Gori že gradi nova osnovna šola in da bi bili dve investiciji v enem kraju preveč. Sam denarni znesek, ki bi rešil problem varstva za 25 otrok iz naše občine, se celo ni zdel nikomur prevelik. Višnje-gorski sindrom?

Seveda jih ni vznemirilo dejstvo, da tako tudi letos ne bomo v občini ničesar napravili za področje otroškega varstva, čeprav se že danes vozi v druge kraje več kot 40 otrok in se jeseni v naših vrtcih predvideva približno 140 mest premalo. Po zagotovilih v.d. ravnateljice Vrtca Ivančna Gorica pa bo v Višnji Gori celo dovolj mest za doslej prijavi-

jene otroke. Zaradi vsega tega, predvsem pa zato, da ne bi Višnjani po nepotrebnem povzročali razburjenja, sem amandma pred (gotovo neuspešnim) glasovanjem umaknil. Bomo pač probleme preložili na prihodnost.

Kot zanimivost pa naj vse obvestim, da bomo menda v Višnji Gori le dobili še eno "veliko" investicijo, tokrat skoraj gotovo soglasno podprto od svetnikov iz vseh drugih krajev občine, čeprav bo investicija "težka" kar okoli 200 milijonov tolarjev. Če že nismo bili "vredni", da bi gradili vrtec za druge, smo menda nadvse in daleč najbolj "primerni", skratka idealni za gradnjo centralnega smetišča med Peščenikom in Spodnjim Brezovim, za občine Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica. Vsi se sprašujemo, čemu ta velika čast in pozornost kar naenkrat?!

Za smeti je pač treba poskrbeti, saj teh ne morejo "paziti" stare mame, tete, prijazne sosede, pa tudi v Ljubljano bi jih bilo predrago voziti. Otroke je že bolje imeti doma, so bolj "na očeh", pa še ceneje je po zadnjih podražitvah. Najbolje bi bilo, da bi z novimi podražitvami poskrbeli, da bi se povpraševanje po organiziranem varstvu in vzgoji predšolskih otrok skrčilo na minimum. Vrtec nam tako zagotovo ne bi bilo treba graditi, utegnili bi se celo primeriti, da bi obstoječe prostore, vsaj deloma, lahko ponudili v najem najboljšim ponudnikom. O tem, kam bi s tako zasluženim denarjem, pa drugič. Pa brez zamere!

Milan Jevnikar, član obč. sveta

Policijska postaja Grosuplje je imela 27. maja Dan odprtih vrat. Prikaz njihove dejavnosti si je ogledalo več kot 600 obiskovalcev. Največ je bilo seveda šolarjev. Te je najbolj privlačilo razstavljeno orožje, avtomobili, motorji pa policijski psi in konji.

Starejši pa so si z zanimanjem ogledali tudi statistiko vlomov, prometnih nesreč, pa vse, kar se na področju policijske postaje dogaja z mamili. Razstava in razlaga policistov je dala res celovito sliko dela grosupeljskih policistov.

PRAVNIŠKI KOTIČEK

Zahteva, da se Radanja vas priključi KS Temenica, je živa že od nastanka novih občin v letu 1994, ko je omenjena vas, ki je v bivši občini Litija spadala pod KS Primskovo, prišla pod upravo Občine Ivančna Gorica in se avtomatično pripojila KS Sobrače.

Zadeve bi se lepo in po legalni poti razrešile, če bi nadaljevali postopek, ki je bil predviden s sprejemom Odloka o razpisu referendumu, ki je bil predložen za 23. sejo Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica dne 20. 12. 1996. Predlog tega odloka je g. Jurij Kos, predsednik Občinske volilne komisije, na 23. seji umaknil, ker se je strinjal z opozorilom, da je treba pred tem pridobiti še mnenje Sveta KS Sobrače in Temenica

RADANJA VAS PRED ODLOČITVIJO O PRIKLJUČITVI KS TEMENICA

ter opraviti zbere občanov in še nekatere tehnične popravke v odloku (določiti 2 volišči, eno v Radanji vasi in eno v KS Temenica in na vsakem volišču zastaviti drugačno vprašanje: v Radanji vasi: "Ali ste za izločitev iz KS Sobrače" in v KS Temenica: "Ali ste za priključitev naselja Radanja vas h KS Temenica."

Žal pa je prišel na 27. sejo Občinskega sveta predlog, da je mogoče priključitev Radanje vasi h KS Temenica izvesti tudi brez referendumu, če se zainteresirani občani s tem strinjajo na zborih občanov.

Čeprav bi bila to praktična in enostavna rešitev, pa je zakon ne omogoča, ker dosledno zahteva,

da se tudi preoblikovanje krajevnih skupnosti izvede le z referendumom, tako stališče pa zastopa tudi Svet KS Sobrače, tudi zato, ker se vsi vaščani Radanje vasi ne strinjajo z izločitvijo iz KS Sobrače.

Ne glede na pravno neustrezno mnenje, ki ga je sprejel Občinski svet na 27. seji, bi bila edina primerna referendumska odločitev vaščanov Radanje vasi in krajanov KS Temenica.

Vendar pa zadev ne gre prehitovati, zlasti če upoštevamo, kako je sploh prišlo do tega, da sta se Radanja vas in KS Sobrače znašla v Občini Ivančna Gorica, in glede na pričakovane teritorialne spremembe mej občin. Ta naselja so bila izločena iz bivše občine Litija,

potem ko so se na referendumu za ustanovitev občin v letu 1994 odločili, da se vključijo v občino Šentvid pri Stični. Referendum je uspel, vendar občina Šentvid pri Stični ni bila ustanovljena, pač pa občina Ivančna Gorica. Tako se zdaj dogaja, da imajo ta naselja svojo lokalno samoupravo v Ivančni Gorici, upravno enoto pa v Litiji. Taka dvojna oblast občanom očitno ne ustreza, vprašanje pa je, kako bi jim, če bi morali opravljati upravna opravila v Grosupljem. Radanja vas bi po priključitvi h KS Temenica postala njen sestavni del ter delila svojo nadaljnjo usodo s to krajevno skupnostjo, ki je bila že v preteklosti sestavni del bivše občine Ivančna Gorica in kasneje bivše občine Grosuplje. Če pa bi se v pričakovani fazi prestrukturiranja

občin pojavile kakšne težnje KS Sobrače, da občani ponovno v eni občini in eni upravni enoti izvajajo svoje občinske in državljske pravice, pa bi se za Radanja vas postavilo skoraj nerazrešljivo vprašanje: kako naj se sedaj odloči in kako naj realizira svojo odločitev.

Menim, da je razen pravnih vprašanj treba rešiti tudi vprašanje, ali sta Radanja vas in KS Sobrače odločena, da ostaja v občini Ivančna Gorica in da upravno spada v Upravno enoto Grosuplje, ali morda želi nazaj v Litijo.

Tudi za odgovore na to vprašanje je odprt časopis Klasje. Star pregovor pravi: "Hiti počasi".

Franc Godeša, dipl. iur.

ZGORELE SO ČISTILNE VREČE

Sosedje tovarne IMP so se, ko so pred dobrim letom tam vgradili čistilno napravo, resnično oddahnili. Že skoraj pozabili so na dim, saje in smrad, ki ga je pred tem spuščala v zrak tovarna.

V začetku maja pa se je zopet začelo. Naenkrat je bilo tako kot nekdanj. Smrad, dim, saje, ki so dražile pljuca in grenili življenje bližnjih in daljnjih sosedov tovarne.

Regijsko društvo Ekološkega

gibanja je od IMP takoj zahtevalo pojasnilo.

Na sestanku, na katerem so bili predstavniki omenjenega gibanja, občine in vodstva tovarne, so slednji pojasnili, da je nastala napaka na čistilni napravi. Iz še ne pojasnjene vzroka, so zaradi prevelike temperature v čistilnem sistemu, zgorele čistilne vreče. Nove so že vgrajene, prav tako pa tovarni že pripravljajo

čistilno napravo tudi za elektro peči.

Na predlog regijskega društva ekološkega gibanja so se z vodstvom IMP dogovorili, da bodo ustrezne institucije nenehno kontrolirale onesneževanje okolja, ki ga povzroča tovarna in da bodo o tem sproti obveščali krajane in RDEG. Prav tako pa tudi o izvajanju dokončnega sanacijskega programa, ki ga načrtujejo.

VRTEC IVANČNA GORICA SE PREDSTAVI

Z novim letom so se vrtci v občini Ivančna Gorica otrsli dotedanjega grosupeljskega vodenja in zaživeli svoje življenje. Vzgojiteljice so se zagrizeno lotile letošnjih vzgojnih programov. Med temi so še posebej zanimivi obogatitveni programi, ki se jih lotevajo poleg svojega rednega dela.

Odločile so se, da bodo letošnji obogatitveni program predstavile širšemu krogu in tako je nastala kar prava kulturna prireditev z naslovom Vrtec Ivančna Gorica se predstavi. V toplem majskem popoldnevu so se nam v ivanški dvorani tako predstavili otroci in vzgojiteljice iz vseh občinskih vrtcev. Prišli so Marjetice iz Ivančne Gorice, Miške iz Stične, Polžki iz Višnje Gore, Čebelice iz Šentvida pri Stični in Sončki s Krke.

Videli smo lahko, koliko volje in znanja premorejo vzgojiteljice in kako se na njihova prizadevanja odzivajo naši najmlajši. Večjih napak ali treme ni bilo, čeprav si je tega župan v nagovoru prireditve "zaželel", češ otroci so najbolj pristržni ravno takrat, ko si pustijo biti otroci. Je pa bilo zato

veliko ubranega petja, poskočnega plesa, pogumnega recitiranja, pravih malih gledaliških vložkov... Da znajo peti, pa so dokazale tudi vzgojiteljice, ki so z v.d. ravnateljice Branko Kovaček vred zapele v zborčku vzgojiteljic, ki ga je pripravila (prav tako vzgojiteljica) zborovodkinja Majda Adamič.

Vse je bilo lepo in prav, velika senca nad naslov prireditve Vrtec se

predstavi pa je pravzaprav padla zunaj teh okvirov. Malce se je nanjo ozrl tudi župan v svojem nagovoru, ko je ugotavljal, da niti osnovnih, kaj šele obogatitvenih programov naša občina ne more nuditi premnogim otrokom in staršem, ki iščejo varstvo, pa ga ne dobijo, zavoljo že davno izpete zgodbe o potrebi po novih prostorih za vrtec.

KM

SKRIVNOST SREČE V VSAK DOM

Skrivnost sreče bi rad poznal vsakdo izmed nas. Člani duhovnega gibanja Marijino Delo v Katoliški cerkvi pa so skrivnost sreče našli v tem, da pomagajo drugim v njihovi nesreči, uboštvi in revščini. Zato so se tudi odločili, da posnamejo kaseto, katere izkupiček bo šel izključno v dobrodelne namene. Pesmice na kaseti so radožive, učijo nas lepih odnosov z drugimi ljudmi, še posebej je primerna za otroke, tudi zborček Gen 4, ki te prijazne pesmi prepeva, je otroški. Ker dobrota ubira različna pota, je prišla kaseto tudi v Ivančno Gorico in jo lahko kupite na naslovu Andreja Malovrha (777-585).

INICIATIVA CIVILNE DRUŽBE ALI KAKO Z VSEMI SREDSTVI OČRNITI LOVSKO DRUŽINO

V tem smislu lahko razumemo članek gospe Biljane Dušić, ki je bil objavljen v četrti številki glasila Klasje. V tem prispevku obvešča javnost o ustanovitvi neformalne skupine občanov, ki naj bi nadzirala delovanje lovske družine, dajala pomoč in navsete ter zaščito pred samovoljnimi ravnanjem lovcev, ki neusmiljeno pobijajo miroljubne in krotke pse.

Povod temu naj bi bilo ravnanje lovca in lovskega čuvaja, ki je pokončal psa Toma. Na njeno pobudo je bil objavljen članek v Slovenskih novicah ter predvajan prispevek v oddaji Tednik slovenske televizije.

Stvari pa še zdaleč niso tako preproste in jasne, kot se jih prikazuje v omenjenih neobjektivnih in predvsem bulvarskih medijih. Podpisani sem član lovske družine več kot 40 let in me je ta pasja afera močno prizadela. Nočem ščititi lovca, ki naj bi preokračil svoja pooblastila, vendar s takim načinom očrnuti celotno članstvo LD ni in ne more biti namen nobenega poštenega človeka, kaj šele neke neformalne skupine, ki naj bi zastopala civilne interese. Če je človek ogrožal življenje, zdravje in varnost ljudi, naj to ugotovi pristojni organ in izreče sankcije, če pa je kršil predpise in pravila stroke, bo to ugotovila društvena disciplinska komisija in se izrekla o njegovi odgovornosti.

Res je, da je bil ustreljen pes Zogarjeve družine iz Šentvida pri Stični, ki je pogosto obiskoval psičke gospe Dušić ter se stalno sprehajal na relaciji Šentvid - Glogovica, nadzoroval svoje pasje ljubice in opravljal drugo pasje poslanstvo. Seveda revež ni mogel vedeti, da to področje še vedno ogroža gozdna steklina. Njegove poti so vedno vodile skozi gozd, čez pasišča in stanišča divjadi ter čez dvorišča in vrtove domačij. Ljudje so ga videvali vedno in povsod ter se spraševali, s kakšno pravico lahko nek pes vse to počne, medtem ko morajo biti njihovi privezani ali zaprti v pesjaku in vedno pod nadzorstvom. Bolje, da se niso vprašali, zakaj ni cepljen proti steklini, kar je obvezno za vse pse.

Ne razumem, zakaj je bilo potrebno sprožiti tako afero, ne da bi se prizadeti obrnili na lovsko družino, preden so svojo ogorčenost izrazili v medijih. LD je za ta dogodek izvedela od novinarja in še preden so izvedeli za dejansko stanje in okoliščine, so morali njeni predstavniki že dajati izjave in obljubljeni lastniku disciplinski pregon storilca. Zadeva je še vedno v disciplinskem postopku in vsako vnaprejšnje obsojanje

obdolženca je nekorektno. Zakaj je potrebno človeka najpej linčati in mu šele potem soditi? Tak način nima z demokratičnim in civiliziranim načinom urejanja družbenih razmer ničesar skupnega. Gospa Biljana Dušić je izkoristila svoja poznanstva in zveze v novinarski srenji in uspelo ji je tisto, kar navadnemu smrtniku ne bi uspelo, tudi če bi šlo za človeška življenja. To je ugotovila že gospa Angelca Voden v svojem prispevku v časopisu Delo z dne 3. maja 1997, ki je nevtravno spremljala medijska dogajanja v zvezi s tem dogodkom.

Predlagam neformalni civilni skupini pod vodstvom gospe Dušić, da obišče Sitarjevo Anico iz Velikih Pec. Njena domačija se nahaja blizu parkirišča na avtocesti Ljubljana - Zagreb. Gospa Anica skrbi za celo krdelo psov, ki so jih brezvestni lastniki izpustili in se odpeljali. Seveda ji dohodki ne omogočajo, da bi nahranila vse in krvava orgija z divjadjo in psi se lahko začneja. Scenarij o psu Tomu bi bil lahko tudi popolnoma drugačen in morda je bilo samo vprašanje časa, pa bi se zgodil podoben primer, kot tisti, je pes na šolskem igrišču v Grosupljem razmesaril več otrok in nam nazorno govori, kaj je zmožen narediti najbolj krotek in miroljuben pasji ljubljenc.

Lovska družina Šentvid pri Stični deluje že 50 let. Njeni člani imajo nemalo zaslug za razvoj kraja in okolice, kjer deluje. Z vsemi kraji in organizacijami, ki delujejo na tem področju, smo vedno našli skupni jezik in uskladili medsebojne interese. Ljudje nas poznajo kot poštene, delovne in uspešne ljudi. Na to kažejo tudi rezultati našega dela. Naša prva naloga je varstvo divjadi in narave, v kateri le-ta živi. Seveda moramo številčnost divjadi uravnati z odstrelom, s tem tako nepopularnim načinom našega dela. Sprejemamo vse pobude in predloge, vendar dvomim v poštene namene in dobronamernost zgoraj navedene iniciative, saj zastopa omejene in le osebne interese peščice posameznikov, ki nimajo toliko poguma in obraza, da bi z lovske družine kontaktirali, kot je to navada med normalnimi sobesedniki v korektnem dialogu. Žal mi je, da so nam člani ustanovljenega združenja vsilili dialog le preko medijev in čas bo pokazal, da tak način nima nobene perspektive.

Janko Benac
Cankarjeve brigade 35
Ivančna Gorica

GASILSKA MAŠA

11. maja ob 10. uri je bila v farni cerkvi Sv. Jožefa v Ivančni Gorici slovesna maša. Posvečena je bila gasilstvu oz. prostovoljnemu društvu Hudo - Ivančna Gorica. Gasilci so nepogrešljivi del naše skupnosti. Krajanom ob hudih nesrečah, kot so požar, poplave, iskanje pogrešanih itd. vedno priskočijo na pomoč, čeprav se lahko tedaj tudi sami znajdejo v življenjski nevarnosti.

Nedeljske maše so se udeležili tudi najmlajši člani društva, na katere starejši prenašajo vse svoje znanje in veselje do tega poslanstva. Z zaupanjem so skupaj molili k Sv. Florjanu, svojemu zaščitniku, naj vse nas varuje pred požarom in povodnjajo. Da pa je bila maša še bolj slovesna, je poskrbela stiška godba.

Petra Bahorič

Pred državnim prvenstvom v letenju s toplozračnimi baloni

LETETI KOT PTICE

Piše: Marjan Marolt

Odkar je človek opazoval ptice med letom, si je želel poleteti tudi sam. To je poskušal dolga stoletja z različnimi napravami podobnimi krilom ptic, narejenimi iz različnih materialov. Skrivnost letenja so poskušali odkriti vsi veleumni našega časa. Znano ime je Leonardo da Vinci, ki je konstruiral in poskušal leteti. Vendar so vsi taki poskusi propadli, ker so bile naprave pretežke, pa tudi tedanje znanje aerodinamike je bilo kljub močni želji in trudu vendarle preskromno.

Prvič je človek poletel na povsem

drugačen način - na vroči zrak - z balonom. Zgodovina je zapisala datum - 21. novembra 1783 in imeni letalcev Pilatre de Rozier in Markis d'Adlandes, ki sta poletela nad Pariz.

Konstruktorja sta bila Josef in Jacques Montgolfier. Razne skice in risbe pa nam dajo slutiti, da je človek poznal princip letenja na topli zrak že mnogo prej.

Na tako razmišljanje nas navajajo nekatere legende različnih narodov. Zapiski prastare kitajske dinastije Yin

pa kažejo, da so Kitajci leteli z balonom na topli zrak in opazovali dogajanje na vojnem polju ob spopadih. Če je bila skrivnost letenja odkrita že davno, je bila iz neznanih vzrokov izgubljena za dolga tisočletja.

Prvi baloni so bili iz platna, čez katerega je bil nalepljen papir, ki je zadrževal zrak. Bili so bogato poslikani z nebesnimi znamenji. Zrak v balonu so segreli s kurjenjem z drvmi, ob prvih poskusih pa z dračjem in slamo, saj so mislili, da balon dvigne dim.

Tak balon je imel slabe letalne zmožnosti, saj je bil pretežak in je šel v mesecu dni v pozabo. 21. decembra istega leta je namreč poletel balon na plin, lažji od zraka - vodik, konstruktorja profesorja Charlesa. Značilnost

teh balonov so poleg tega, da so leteli s plinom, lažjim od zraka, tudi vrečke s peskom, ki so služile kot balast. Tudi v naših predstavah, ko pomislimo na balon, imamo v mislih takega, s katerega visijo vrečke s peskom. Ta tip balona je doživel vrhunec v obliki zračnih ladij - cepelinov.

Že v zgodnjem obdobju balonarstva se je v zgodovino le-tega zapisal matematik in fizik Jurij Vega. Ne samo, da je poletel z balonom: definiral ga je matematično in to bolje kot Francozi. Po letu 1900 se pojavi še eno slovensko ime, dr. Samec, ki je osnovo za aerofotometrijo naredil prav iz balona.

Balon je bil edina letalna naprava do leta 1891, ko je uspel polet brez-motornega letala s pilotom O.

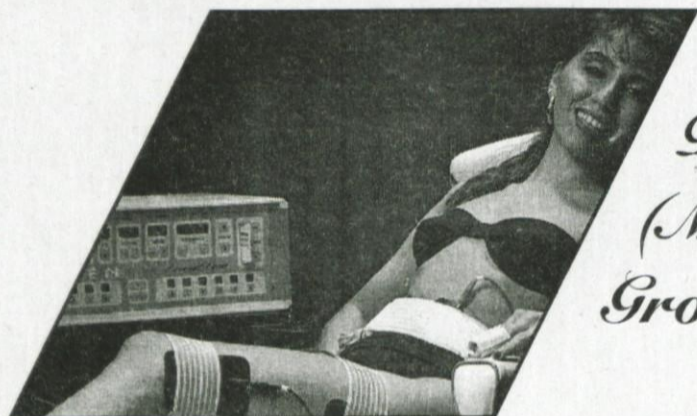
Lilienthalom. Polet z motornim letalom pa je uspel šele bratoma Wright leta 1903.

Letalne naprave, lažje od zraka, so vzdržale v prestižni tekmi do leta 1937, ko je strmoglavil cepelin Hindenburg. Leta 1939 pa so bili izrinjeni z neba tudi baloni, kajti na nebu so zagospodarili vojni avioni.

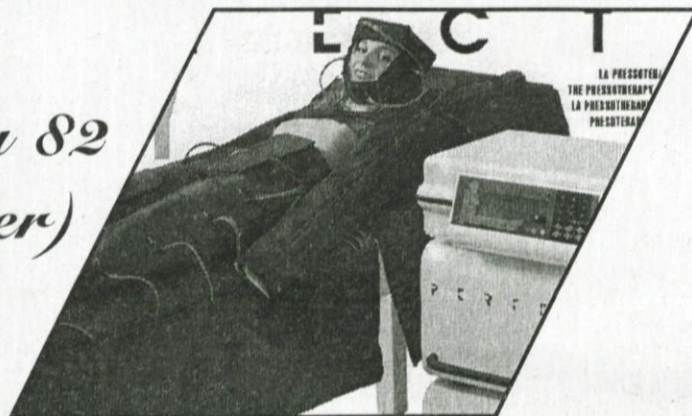
Baloni so šli v pozabo do leta 1960, ko je v okviru projektov Nasa v puščavi Nebraske poletel novodobni toplozračni balon. To je bilo 10. oktobra v kraju Bruningu. Ta balon je bil zgrajen iz lahkih najlonov, imel je že plinske posode in sodobni gorilec. To je bil začetek nove dejavnosti - balonarstva, ki se od osamosvojitve dalje hitro razvija tudi v Sloveniji.

STORITVE V CENTRU "PARADIŽ"

*Prešernova 82
(Marles center)
Grosuplje*

ŠE POSEBEJ SKRBNO SMO SE LOTILI PROGRAMOV - PROTI CELULITU, KI SO SESTAVLJENI IZ:

- DIETE
 - LIPOLIZE (STIMULACIJA MIŠIC, KJER DOSEŽEMO RAZGRADNJO MAŠČOB; ODPLAVLJA CELULIT, OBLIKUJE TELO IN ZNIŽUJE TELESNO TEŽO).
- V NAŠEM SALONU UPORABLJAMO NAJNOVEJŠE SODOBNE PRIPOMOČKE, KI SO NA TRŽIŠČU.

PRESOTERAPIJA - PERFECTA

JE LIMFNA DRENAŽA Z APARATOM, KI DELUJE TAKO, DA Z VPIHAVANJEM ZRAKA V POSEBNE SEGMENTE - MANŠETE ZA TREBUH, ZADNJICO, NOGE IN ROKE, IZBOLJŠA PRETOK LIMFNE TEKOČINE. UPORABLJA SE PRI LJUDEH, KI IMAJO PROBLEME Z RAZŠIRJENIMI VENAMI, S POKANJEM KAPILAR, Z OTEKANJEM NOG OZIROMA VSEGA TELESA. PRESOTERAPIJA DOPOLNJUJE ANTICELULITNO TERAPIJO.

TURŠKA SAVNA

BLAGODEJNO DELUJE NA DIHALA IN KOŽO TER JE ŠE POSEBEJ PRIPOROČLJIVA V OBDOBJU, KO SE NAS LOTEVA PREHLAD.

AROMA TERAPIJA

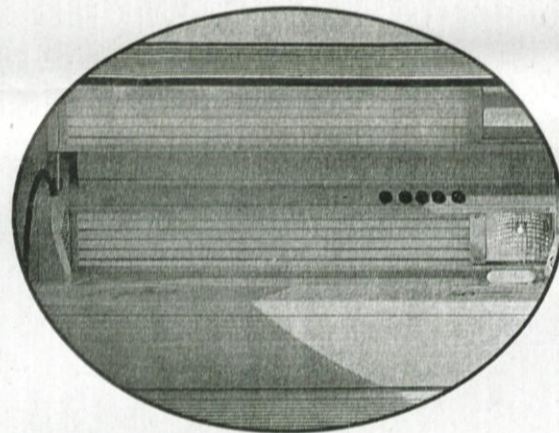
JE POSTOPEK ZDRAVLJENJA OZ. TRETMANA Z ETERIČNIMI OLJI, KI KREPIJO SAMOOBRAMBNI MEHANIZEM ORGANIZMA, OMOGOČAJO BOLJŠE IZLOČANJE STRUPENIH SNOVI IZ TELESA IN VZPODBUJAJO PRETOK ENERGIJE V SAMI CELICI. OB TEM SE SPROSTIMO, OSVEŽIMO. VSE TO DOKAZUJE, DA JE TERAPIJA UČINKOVITA ZA NAŠE ZDRAVJE, LEPOTO IN NEGO.

PRIČAKUJEMO VAS, SAJ VAM ODPIRAMO POT DO NARAVNE LEPOTE IN DOBREGA POČUTJA!

**PRIPOROČAMO,
DA SVOJ OBISK
NAJAVITE PO
TELEFONU 762-620
IN VAŠE**

TELO VAM BO HVALEŽNO!

*Paradiž
vedno za vas*

SOLARIJ - ERGOLAJN

KREPI ODPORNOST TELESA IN V KOŽI TVORI "D" VITAMIN. POSEBNI FILTRI PREPUŠČAJO SAMO ZDRAVE ULTRAVIJOLIČNE ŽARKE. SOLARIJ NAM ZAGOTAVLJA LEPO ZAGORELO POLT. IZKORISTIMO PRIJETNO S KORISTNIM!

KLASIČNA NEGA OBRAZA - DEKOLTEJA

UPORABLJAMO ZELO PRIZNANE PREPARATE "DECLEOR", "PAULI" IN LINIJO SHEEVA, KI VSEBUJE EKSTRATE BLATA IN SOLI MRTVEGA MORJA IN RAZNIH ZELIŠČ.

V SALONU "PARADIŽ" - IZVAJAMO TUDI MASAŽO CELEGA TELESA

- DELNE MASAŽE
- REFLEKSNO MASAŽO
- EPILACIJO - TRAJNO ODSTRANJEVANJE DLAČIC Z APARATOM SUPER BLEND
- DEPILACIJA
- PEDIKURA
- MANIKURA
- OBLOGE - IZ ALG IN BLATA MRTVEGA MORJA

29. maj, PRAZNIK OBČINE IVANČNA GORICA

Občina Ivančna Gorica je 29. maja 1997 praznovala svoj občinski praznik. Letos je bilo praznovanje daljše kot lansko leto, bile so številne spremljajoče prireditve, ki so se vrstile ves teden.

Prireditve so bile dobro obiskane. Sodeč po pripravljenosti tako nastopajočih kot obiskovalcev, kaže, da se je naša občina "postavila na noge". Na hitro rečeno se je v tem času dogodilo kar nekaj pomembnih stvari: podpis pogodbe z izvajalcem gradbenih del za novo OŠ v Višnji Gori, obisk ministra za kmetijstvo Vlade Republike Slovenije Cirila Smrkolja, obisk folkloristov s Češkega in še bi lahko naštevali.

Na vprašanje, zakaj je praznik občine prav 29. maja, pa tole:

Tege dne pred mnogimi leti je postal naš pisatelj in publicist Josip Jurčič urednik Slovenskega naroda. Uredništvo omenjenega časopisa je prevzel od takratnega urednika Antona Tomšiča, ki je bil doma iz Višnje Gore.

Na slavnostni seji, ki je bila v Kulturnem domu v Ivančni Gorici 29. maja 1997, so podelili občinska priznanja in nagrade, ki jih določa Odlok o priznanjih in nagradah Občine Ivančna Gorica. Tako so bili podeljeni Zlati znak kot najvišje občinsko priznanje in nagrada Josipa Jurčiča ter dve plaketi Antona Tomšiča.

Dobitnik Zlatega znaka je letos Tabor slovenskih pevskih zborov Šentvid pri Stični, prevzel pa ga je dolgoletni član upravnega odbora Janez Lesjak.

Obrazložitev:

Tabor pevskih zborov, vsakoletna prireditev v Šentvidu pri Stični, je edinstven dogodek, ki presega lokalne meje in interese, seže v okvir širšega slovenskega prostora in se ponaša z udeležbo slovenskih zamejskih zborov.

Torej gre za poseben vsakoletni kulturni, pevskoljubiteljski in narodnozavedni dogodek. Tabor pevskih zborov je izraz in dokaz moči slovenske narodne in umetne pesmi, pa tudi izraz zanesenosti in trdne volje številnih nastopajočih ter organizatorjev, da tabori zaživijo vsako leto. Upravni odbor Tabora pevskih zborov v Šentvidu pri Stični z vso odgovornostjo in zavzetostjo priprav-

ja letošnje že 26. srečanje pevcev in pevk. Malo je prireditev s takšno tradicijo.

Čeprav gre le za enodnevno srečanje ljubiteljev slovenske pesmi, smo z njim ponesli ime Šentvida daleč preko meja naše domovine, pri tem pa opravili pomembno promocijo naših krajev in občine z vso njeno kulturno in zgodovinsko dediščino.

Zato naj bo Zlati znak Občine Ivančna Gorica organizatorju - upravnemu odboru Tabora - pevcem in pevkam, sodelavcem in prijateljem slovenske pesmi, ki jih vsako leto sprejme prijazni Šentvid s svojimi prebivalci, nova spodbuda pri organizaciji nadaljnjih taborov pevskih zborov.

Nagrado Josipa Jurčiča je prejel opat dr. Anton Nadrah iz Stične.

V njegovi odsotnosti jo je prevzel pater Branko.

Obrazložitev:

NAGRADO JOSIPA JURČIČA podeljujemo dr. Antonu NADRAHU, stiškemu opatu, za uspešno delo pri vodenju samostana, njegovi obnovi, sodelovanju s krajem in za bogat knjižni opus.

Dr. Anton Nadrah, ki je pretekli mesec praznoval 60. življenjski jubilej, kot opat vodi samostan od leta 1979. V tem času se je le-ta temeljito obnovil; obnovitvena dela pravzaprav nenehno potekajo.

V samostanskih prostorih je bil pred nekaj leti ustanovljen edini slovenski verski muzej, že vrsto let deluje Dom duhovnih vaj, vsako leto so v Stični srečanja mladih iz cele Slovenije. Pred tremi leti je bil opat dr. Nadrah organizator in gostitelj zelo odmevnega verskega srečanja treh dežel. Stično vsako leto obišče več kot 20.000.000 turistov - romarjev - in ta številka se iz leta v leto povečuje. V podjetju Sitik je zaposlenih več delavcev.

Današnji nagrajenec pa je tudi zelo plodovit znanstvenik, pisec verskih in leposlovnih knjig. V tem mesecu je izšla že njegova 20. knjiga, to pot pesniška zbirka. Dr. Nadrah tudi uspešno sodeluje s KS in našo občino.

Tomšičevo plaketo pa sta prejela

ga. Mihaela Zajc-Jarc iz Višnje Gore

in prof. Mihael Glavan iz Stične.

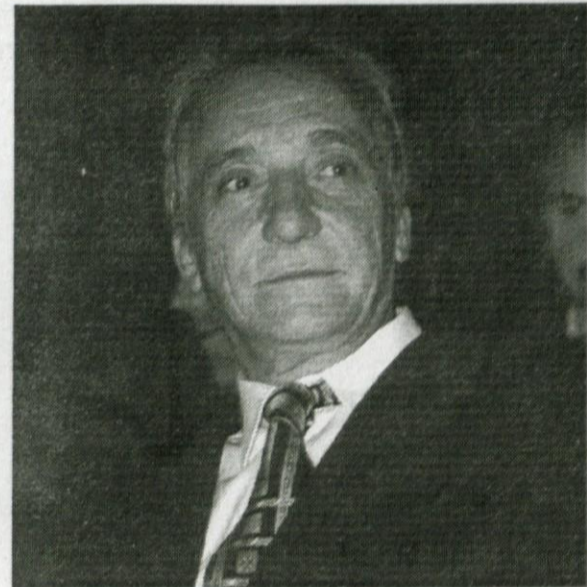
Obrazložitev:

PLAKETO ANTONA TOMŠIČA podeljujemo ge. Mihaeli Zajc-Jarc iz Višnje Gore za dolgoletno delo na področju ohranjanja in predstavljanja kulturne dediščine na območju Višnje Gore in okolice.

Ga. Mihaela, ki je v preteklem letu praznovala svoj 80. življenjski jubilej, je vse svoje življenje posvetila ohranjanju in predstavljanju kulturne dediščine svoje bližnje okolice, v svojih pesmih pa se je občutljivo odzivala na spremembe, ki jih prinaša moderni čas. Njeni številni prispevki so bili objavljeni v Mohorjevih koledarjih, družinski priliki, Zborniku Občine Grosuplje, različnih revijah, časopisih pa tudi na radiu in televiziji. S svojimi prispevki se redno pojavlja na straneh našega glasila Klasje in v krajevnem glasilu Višnjan.

Med vrhove njenega ustvarjanja prav gotovo sodita knjiga Duhan iz Višnje Gore in radijska uspešnica v oddaji Slovenska zemlja v pesmi in besedi "Višnjanje, kam ste svojga polža djali". Za izbor pesmi je pred dvema letoma prejela prestižno nagrado v Trstu.

Še posebej dragoceno pri delu ge. Mihaele Jarc je to, da je znala pritegniti in navdušiti za delo tudi mlade. Izpod peresa ge. Mihaele znova in znova prihajajo nova pričevanja, zapisi in pesmi.

Obrazložitev:

Prof. Mihaelu Glavanu iz Stične podeljujemo PLAKETO ANTONA TOMŠIČA za uspešno vzgojno-izobraževalno, kulturno, znanstveno-strokovno in publicistično delo.

Profesor in bibliotekar specialist Mihael Glavan je bil od leta 1971 do 1979 zaposlen na Gimnaziji Josipa Jurčiča v Stični, od tega je bil zadnja štiri leta ravnatelj. Uspešno je deloval tudi v kulturnem društvu Stična, ker je režiral več kot 10 celovečernih predstav in pripravil veliko najrazličnejših prireditev. Njegovo najpomembnejše dosedanje delo pa je vsekakor na znanstvenem, strokovnem in publicističnem področju. Posvetil se je področju slovenske književnosti in jezika, še posebej ohranjanju, raziskovanju in predstavitvi slovenske pisne kulturne dediščine.

Pripravil je 15 samostojnih razstav v NUK, Cankarjevem domu in Milanu. Med številnimi knjigami, ki jih je napisal, uredil ali pripravil za tisk, so za našo občino predvsem pomembne: Stiški rokopis, Pri Obrščaku, Miha Kastelic in Jurčič, naš sopotnik. Od leta 1989 dalje je glavni urednik zbornika občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobrepolje.

V kulturnem programu so sodelovali: Združena pevska zborovodja Jernej Kralj, otroci iz vrta Ivančna Gorica (pod vodstvom Majde Adamič) in skupina dijakin in dijakov Srednje šole iz Ivančne Gorice (pod vodstvom Vesne Celarc). Že uro pred začetkom pa je na ploščadi pred Novo ljubljansko banko nastopila pihalna godba iz Stične pod vodstvom dirigenta Maksa Kozoleta.

Občinska priznanja in nagrade je podelil predsednik Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica mag. Jurij Gorišek. Vsem nastopajočim na prireditvah, ki so bile namenjene praznovanju Občinskega praznika, se za sodelovanje, organizacijo in pomoč za prireditve zahvaljujemo.

29. maj, PRAZNIK OBČINE IVANČNA GORICA

Ob občinskem prazniku, ki smo ga letos praznovali drugič, je župan Jernej Lampret podelil tudi županova priznanja za dolgoletno ustvarjalno delo v krajevnih skupnostih. Priznanja župana Občine Ivančna Gorica so prejeli:

Tone Hočevnar s Krke

Obrazložitev:

Tone Hočevnar je eden izmed predsednikov svetov KS, ki so mandat zaključili v lanskem letu. Uspešno vodenje krajevnih skupnosti v obdobju njegovega mandata pa se kaže v številnih uspehih, ki jih je ta krajevna skupnost dosegla tako na področju cestnega kot komunalnega gospodarstva, posebej pa je bila njegova vloga opazna v povezovanju društev in organizacij v kraju. Različne kulturne prireditve in tekmovanje harmonikarjev so dogodki, ki ne le da so bili odmevni, ampak tudi ostajajo.

Čeprav ni več predsednik sveta krajevnih skupnosti, je še vedno vključen v aktivnosti kraja, posebej še v društva in organizacije, ki mu, kot pravimo bolj ležijo.

Franci Berčon iz Metnaja

Obrazložitev:

Krajevna skupnost Metnaj je po številu krajanov ena manjših, po prostoru, na katerem se razprostira, pa ena večjih. Franci Berčon, predsednik te krajevnih skupnosti, je mnogo storil za napredek teh odročnih krajev, zlasti na področju modernizacije cest. Pri tem so, tako kot v večini naših krajevnih skupnosti, sodelovali tudi krajanje, tako z delom kot finančnimi sredstvi.

Jože Kastelic iz Šentvida

Obrazložitev:

Mandat sveta krajevnih skupnosti, ki se je iztekel pod vodstvom takratnega predsednika Jožeta Kastelica, je bil prav gotovo uspešen. Dokaz za to so številne konkretno opravljene naloge v šentviški krajevni skupnosti; zastavljeni cilji pa se uspešno uresničujejo tudi v tem mandatu, v katerem je gospod Kastelic tajnik krajevnih skupnosti Šentvid pri Stični.

Prejemnika odlikujejo dobro poznavanje domačih razmer, smisel za dialog in uspešno sodelovanje z drugimi nosilci nalog v kraju.

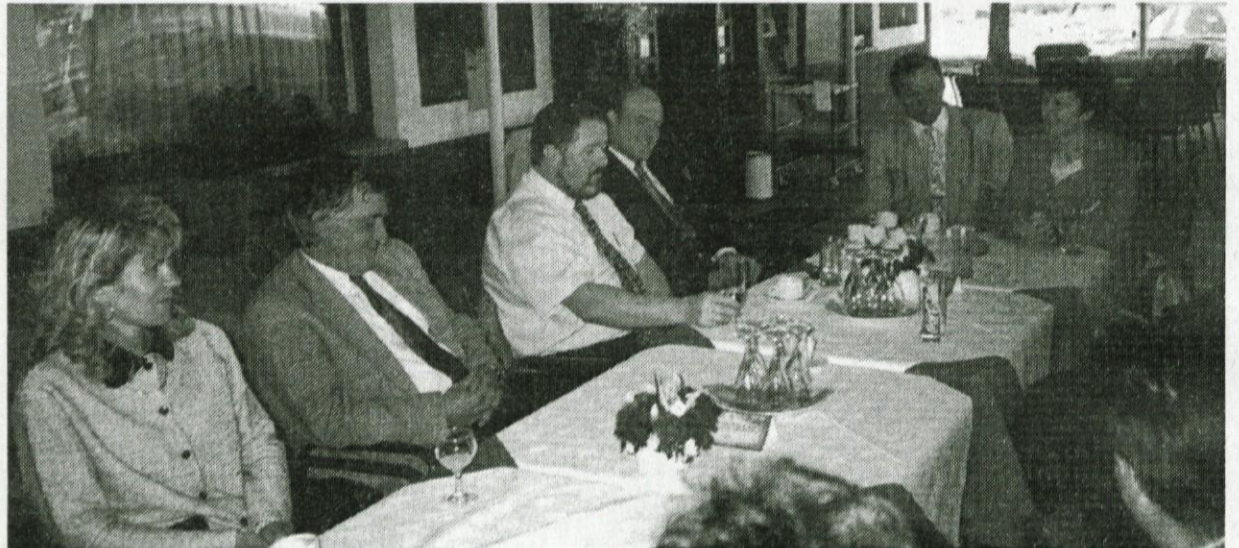

Anton Čebular z Doba

Obrazložitev:

Vrsto let je letošnji prejemnik županovega priznanja predsednik krajevnih skupnosti Dob; pri tem poskuša in tudi uspeva s svojimi argumenti doseči kar največ tistega, čemur pravimo interes kraja in ljudi. Posebej velja ta ugotovitev v zadnjem obdobju, ko se krajevna skupnost srečuje s posegi v prostor, ki imajo lahko dolgoročne posledice za ta kraj in širšo okolico. Poleg nalog na področju urejanja cest in odvodnjavanja namenja posebno skrb tudi razvoju vasi in krajev zunaj centra krajevnih skupnosti. Krajevna skupnost Dob je s svojim svetom uspešna pri zbiranju lastnih sredstev in participaciji projektov skupnega pomena.

MINISTER ZA KMETIJSTVO MED NAŠIMI KMETI

Ministra Smrkolja so predstavnike občine in zadruga pričakali v Zadrurnem hramu.

Petkovo popoldne 30. maja 1997 je prvi mož, odgovoren za kmetijstvo v naši državi, preživel v občini Ivančna Gorica. Pokrovitelj srečanja - občina Ivančna Gorica - in organizatorji - KZ Stična, SLS - podružnica Ivančna Gorica in KSS-enota Ivančna Gorica - smo ga najprej pozdravili na upravi Kmetijske zadruga. Sledil je ogled

temveč tudi skrb za ohranjanje kulturne krajine in poseljenosti slovenskega podeželja.

Gozdne površine se ne smejo povečevati, zato moramo storiti vse, da bodo hribovsko-gorske kmetije obstale in ohranile življenje, kar je prioriteta tudi v Evropi.

cenejšem pogonskem gorivu za kmetijske stroje, o vpeljavi tržnega reda ipd.

Minister je obljubil pomoč pri organiziranju Kmetijsko-gozdarske zbornice, katere naloga bo, zastopati gospodarske in socialne interese svojih članov.

Opozorili smo tudi na neskladja pri rajonizaciji kmetijskih zemljišč, kar pa po ministrovih besedah pomeni dolgotrajnejši proces, ker bo treba ponovno preučiti vse kriterije in opraviti ponovne cenitve.

Na vsa vprašanja seveda ni bilo moč zadovoljivo odgovoriti. Ostalo je še veliko odprtih problemov, ki pa jih moramo po besedah ministra reševati sprotno in v sodelovanju z vsemi institucijami, ki so odgovorne za kmetijstvo.

Da je bila skrb za kmetijstvo že od nekdaj tudi dolžnost države, smo se prepričali tudi iz citata, ki so ga objavile Dolenjske novice leta 1888 in nam ga je za zaključek prebral voditelj okrogle mize, gospod Vinko Blatnik, glasi pa se takole: "Nam Slovencem je posebna dolžnost skrbeti za našega kmeta. On je rešil slovensko narodnost in ostal Slovenec, kakor so bili njegovi dedi pred sto in tisoč leti. Bati se je namreč, da bomo Slovenci prišli ob svoj stan kmetov in bodo iz trdnih kmetov postali le kmečki najemniki, delavci, postopači in berači."

Pohvaliti je treba tudi prizadevne članice Društva podeželskih žena; pripravile so vrsto dobrot, ki so bile prava paša za oči in usta.

Kmetijska svetovalna služba

Pri večerji na turistični kmetiji Magovec na Krki sta si nazdravila minister Smrkolj in ivanški župan Lampret.

samostana Stična, kjer so nas prijazno sprejeli. Za dobrodoščilo je poskrbela tudi pevska skupina Slavček iz Šentvida pri Stični. Zatem je župan Jernej Lampret na kratko predstavil občino z gospodarskega, kulturnega in turističnega vidika. Pater Branko nam je z zanimivim komentarjem razkazal bogato samostansko dediščino. Prijazni gostitelji so nas nato pogostili s priznanim domačim orehovcem in stiškimi sirom.

Sledila je večerja v prijetnem ambientu ob Krki, na turistični kmetiji Magovec. Zaradi skopo odmerjenega časa nas je več kot sto kmetov iz bližnje in daljne okolice že nestrno pričakovalo na prizorišču sklepnega dejanja, v Gasilskem domu Šentvid pri Stični.

Okrogla miza na temo Problematika kmetijstva je zelo pritegnila udeležence. Po županovem nogovoru je ministra pozdravil tudi predsednik Slovenske ljudske stranke, katerega zasluga je, da smo ta dan imeli na obisku tako visokega gosta. Minister za kmetijstvo in gozdarstvo, gospod Ciril Smrkolj, je uvodoma opisal težak položaj slovenskega kmetijstva in spregovoril o prizadevanjih kmetijskega ministrstva ter ustreznih služb za izboljšanje trenutnega stanja. Poudaril je, da glavna naloga kmetijstva ni samo proizvodnja hrane,

Direktorica KZ Stična je opozorila na težave pri pridelavi semenskega krompirja, saj se je pridelava od leta 1988 do sedaj zmanjšala s 60 na 3 ha.

Minister je odgovoril, da liberalizacija uvoza semenskega krompirja različnih sort zelo negativno vpliva na pridelavo lastne, slovenske sorte krompirja. Nujno je, da se pridelovalci organizirajo v združenje, preko katerega bodo lažje uveljavljali blagovno znamko, enotno nastopali na trgu in organizirali domačo pridelavo krompirja.

Udeleženci so spraševali o odkupu lesa, odkupu spitane živine, ki ostaja v hlevih, visokem zdravstvenem in pokojninskem zavarovanju, o

Minister Smrkolj si je z zanimanjem ogledal verski muzej v Stičnem samostanu.

TABOR PEVSKIH ZBOROV

Šentviški Tabor pevskih zborov bo 22. junija 1997 že osemindvajsetič. Mnogim se je že zareklo, da je ta množična slovenska prireditev že doživela svoj vrh. Prav letos nas številno prijavljenih zborov spet navdušuje. Kolikor bolj se bližamo tridesetletnemu jubileju, toliko več jih je. Več kot sedem tisoč pevcev iz preko 260 zborov se bo strnilo na tribunah šolskega igrišča in povzelo mogočno skupno pesem.

Ljudskost in domačnost se izkazuje v izboru pesmi. Lani so bile ubrane vasovalsko, ljubezensko. Letos bo tematika ubrana na stanove, poklice. Pesem je ostala, čeprav so mnogi poklici že izginili. Mlatiče in žanjice je že zdavnaj zamenjal stroj, kolovrat je samo še za okras v hiši, šuštarji in krojači so še, le od hiše do hiše ne hodijo več. Tudi kmetje so še, ni pa več tistega, o čemer poje pesem: "Čez dan si zavriska, zapoje, zvečer pa prav sladko zaspi". Grlo ne more preglasiti ropota traktorja, preglasi ga kvečjemu močan tranzistor z narodnozabavno glasbo, večer pa se nadaljuje ob gledanju televizije...

In zato si vsi, ki pri šentviškem Taboru kakorkoli sodelujemo, upravičeno domišljamo, da počnemo nekaj dobrega, ko iz leta v leto brskamo po skrinji ljudskega zaklada, se junijsko nedeljo prazne oblečemo in pustimo srce, da se zasanja. Pa ne zato, da bi moledovali za starimi časi, da nam je žal za kosci, furmani, mlatiči, predicami... Ne! Tabor želi le spomniti, da ni nobenega razloga, da ne bi tudi sedaj, v modernih časih, našli časa drug za drugega. Naj bo pesem tista vez. Če se vsako leto zbere v Šentvidu toliko pevcev prav zaradi pesmi, potem je to gotovo prava stvar.

Upravni odbor Tabora šteje trideset članov, ki s svojimi sposobnostmi in aktivnostmi pokrivajo večino življenja in dela v kraju, od društev do krajevne skupnosti. Interesi kraja se tako stapljajo v program in željni cilj, ki se dopolnjuje z

izostreno strokovnostjo, ki jo nudijo ljudje iz vrst državnih kulturnih institucij in posamezniki, ki vidijo v tej organizaciji krepitev kulture.

V teh osemindvajsetih letih delovanja se je že začela prekrivati tradicija starejših članov in nove ideje mlajših. V vrstah upravnega odbora so ljudje, ki od vsega začetka gradijo pesem Tabora. Tradicija zahteva, da se ne zadovoljimo z doseženim, da vpeljujemo nove in boljše ideje ter zamisli. V nobenem primeru pa ne smemo pozabiti na ideje pevcev in zborovodij, ki so tako jedrnatu povzete v motu pevskega tabora: "Pojo naj ljudje!"

Vsi tisti, ki želimo, da Tabor živi in raste, ne smemo biti obremenjeni z lokalno pripadnostjo, saj ta prireditev tako po strokovni kot po vsebinski in organizacijski obliki sega v najširši slovenski kulturni prostor, vključno z zamejstvom.

Priloge k letošnji Tabor so se začele že takoj po zaključku lanskega. Predsednik programske komisije Stane Peček je ob sodelovanju ostalih članov komisije pripravil program, ki ga je potrdil upravni odbor. Zborovodje prijavljenih zborov so se izobraževali na zimskem strokovnem

Po programu, ki ga zborovodje proučijo na letnem taborskem seminarju, se pevci v sestavi pripravljajo, zbori pa dopolnjujejo svoj letni program.

seminarju; vodil ga je Igor Švara, ki bo zborovodja tudi na zaključni prireditvi. Pihalnemu orkestru iz Trebnjega bo dirigiral Igor Teršar. Slavnostni govornik bo Jože Kores, znani glasbeni umetnik, znanec Šentvida še iz časov prvega koncerta Slovenskega okteta leta 1970.

Z ureditvijo okolice šentviške šole bo prostor za Tabor letos še prijetnejši, svoj pomemben delež prireditvi pa bodo, tako kot vsa leta doslej, prispevali tudi delavci in učenci šole.

Organizacijske priprave so se v zadnjih dveh mesecih okrepile. Stroški priprave in izvedbe prireditve so visoki, zato vse sponzorje in posameznike, ki nam že vrsto let stojijo ob strani, prosimo, da nas podprejo tudi letos. Glede na medije, ki nas spremljajo, je odmev in doseg reklamnih sporočil zelo velik.

Še mnogo bo treba storiti, da bomo pripravljene za sprejem pevcev, številnih obiskovalcev ter televizijskih gledalcev. Šentvid bo storil vse, da bo 28. Tabor z uspešnostjo potrdil našo tradicijo.

Predsednik UO
Jernej Lampret

PRAZNIK ŠOLE JE PRAZNIK ŠENTVIDA

V soboto, 17.5., so imeli poseben praznik vsi, ki so kadarkoli obiskovali šolo v Šentvidu pri Stični ali bili z njo kako drugače povezani. Odšlo se je namreč že dvesto let šolstva v Šentvidu in že trideset let, kar je bila zgrajena nova šola. Vzdušje po Šentvidu je bilo praznično, kakor za sam Kulturni teden, in zbrani bivši in sedanji učenci, učitelji, delavci, častni gostje - so se bleščali v praznih oblekah.

Visoko obletnico šole so vsi vzeli karse - da resno, predvsem so se zelo potrudili snovalci programa, ki je bil zelo raznolik. Ogedali smo si lahko glasbene, recitatorske, igralske sposobnosti današnjih učencev, za začetek pa je zbranim zapel bivši učenec te šole, Lojze Peček. Kasneje smo lahko poslušali nekaj odlomkov iz šolske kronike. Ti so zbrani tudi v biltenu, ki je izšel ob tej priložnosti. Seveda tudi sicer ni šlo brez spominov. Govorniki so se ozirali nazaj in hkrati razmišljali o šoli prihodnosti. Sedanji ravnatelj Jernej Lampret je govorniško besedo predal tudi prvi ravnateljici šentviške šole, Angeli Zorec, katero je zastopala njena hčerka, in njenemu nasledniku, ravnatelju Slavku Videniču, ki ga je občinstvo sprejelo z navdušenim ploskanjem. Ta je v svojem kratkem nagovoru omenil težke pogoje, v

katerih je potekala gradnja šole pred tridesetimi leti, spomnil se je prijetnih občutkov ob vstopu v novo šolo in hkrati zaželel, da bi šoli šlo dobro tudi v prihodnje.

Po ogledu kulturnega programa smo se preselili na šolsko igrišče, kjer se je v prijetnem majskega večeru že začela telovadna akademija. Tudi s to so se učitelji zelo potrudili, saj so z učenci naštudirali in celovito prikazali zgodovinski razvoj pouka telovadbe v Šentvidu, seveda pa tudi vse današnje telovadne dejavnosti, od rokometu, odbojke, atletike in plesa do karateja...

Medtem ali malce kasneje smo si lahko ogledali še čudovito razstavo, ki je bila postavljena v novi telovadnici šole, in lahko smo si ustvarili sliko o prizadevnosti današnjih pedagoških delavcev.

Verjamemo, da so le-ti v sproščenem klepetu ob prijetni pogostitvi lahko izmenjali še veliko besed z bivšimi učitelji in primerjali pogoje za delo včasih in danes, brez strahu pred slabimi ocenami pa so se v pogovor lahko vključili tudi bivši učenci. To pa je tudi smisel tega praznovanja in smisel delovanja šolstva nasploh...

KM

Prejšnji (sedaj že upokojeni) ravnatelj OŠ Šentvid Slavko Videnič in sedanji ravnatelj Jernej Lampret.

Prišel je, prišel zeleni Jurij!

Resda sramežljivo zelen in ves moker, a prišel je. Organizatorji nismo obupali, obiskovalci pa tudi ne. Tako se je v nedeljo, 27. aprila 1997, pred galerijo Kresnička na Jurčičevi domačiji zbralo presenetljivo dosti zvestih obiskovalcev Jurijevega sejma. Prodajnih stojnic z dobrotami iz kmečke kuhinje, izdelkov domače obrti in suhega sadja je bilo res manj kot druga leta, a kulinarična razstava in razstava izdelkov domače obrti sta bili imenitni. Prostor so krasila tihožitja slikarke Sandi Zalar, Lojzeta Adamljeta in Štefana Horvata.

Kot se spodobi, je kulturni program najavil Zeleni Jurij - Folklorna skupina Vidovo iz Šentvida, le da zaplesati po dežju ni bilo moč, stisnjeni pod nadstrešek so ganljivo zapeli otroci iz Vrta Ivančna Gorica in navdušili gledalce pod dežniki. Z Jurijevim sejmom "rojene" muljavske predice so vedno znova lepo sprejete, saj nas presenečajo tudi kot odlične gospodinje in pevke. Lirično pesem je občuteno recitala avtorica pesmi, gospa Stanka Ahlin, predsednica Sončnice.

Med našimi zvestimi sodelavci in prijatelji sta tudi dr. Boris Kuhar in gospa Irma Lekan s Kmetijske svetovalne službe. Gospa Lekanova, ki povezuje Društva podeželskih žena občin Grosuplje, Dobropolje in Ivančna Gorica, je motivirala vrsto pridnih gospodinj, da so se

vključile v naš projekt - mini štrukturo in razstavo drobnega pečiva. Tako je bilo na razstavi nad 20 vrst štruktjev, kuhanih in pečenih, lepih in navdve slastnih, in ocenjevalci so imeli težko nalogo pri izboru.

Med najboljšimi - najboljše: Ivica Pucihar - Društvo podeželskih žena Sončnica Grosuplje; Marija Nučič in Fani Cimerman - Aktiv kmečkih žena Dobropolje in Marija Erjavec - Društvo podeželskih žena Ivančna Gorica. Čestitamo, da so se gospodinje vseh treh občin izkazale, so zagotavljali obiskovalci, ki so navdušeno pokušali razstavljene dobrote. Uživali smo ob razstavljanih dobrotah Pekarne Blatnik iz Predstrug in Pekarne Grosuplje, prava atrakcija je bil meter dolg kolač mlade gospodinje Dragice Gorjanc z Muljave.

Sejem je popestril srečelov in vabljeni glavni dobitek - TV sprejemnik, za kar se še posebej lepo zahvaljujemo trgovskemu podjetju TABOR Grosuplje. Večje dobitke so prispevali še Zavarovalnica Triglav, Farma Stična, Jože Šujko Šmarje, Market Marinka Stična in drugi. Vsem za vsakršno pomoč najlepša hvala.

Ansambel Kristjan je zaman čakal na plesalce, dež je bil močnejši od dobre volje in v mraku smo se mokri razšli.

Tatjana Lampret

KULTURNI KOLEDAR - JUNIJ 1997

7. junij	• Področno srečanje pihalnih orkestrrov v Straži pri Novem mestu.
7. junij ob 20. uri	• Gostovanje Slovenskega prosvetnega društva Bilka iz Bilčova - Avstrijska Koroška; Partijč: O ne, ščuke pa ne - v kulturni dvorani v Stični
7. junij ob 20. uri	• Ponovitev igre PD Šentvid: Mrtvi ne plačujejo davkov - v Kulturnem domu v Šentvidu
14. junij ob 11. uri	• Svečanost ob 55-letnici muljavske bitke - partizanski shod s kulturnim programom - Partizanski pevski zbor Ljubljana, Godba Stična, recitatorka Nada Rovšek - ob Jurčičevi domačiji na Muljavi
14. junij	• Srečanje slovenskih oktetov v Šentjerneju
14. junij ob 20. uri	• Svečanost ob 5. obletnici delovanja Folklorne skupine Vidovo in gledališke skupine PD Šentvid; otvoritev likovne razstave - v Kulturnem domu v Šentvidu
15. junij ob 11. uri	• 27. planinski tabor MDO Ljubljana - organizator PD Šentvid - pester kulturni program, glasba, ples, dobrote pridnih gospodinj - pri Lavričevi koči na Gradišču nad Stično
18. junij ob 20. uri	• Koncert Adija Smolarja v Kulturnem domu v Šentvidu
20. junij ob 20. uri	• Letni koncert ženskega in moškega pevskega zbora PD Šentvid ter zborov iz Šmarja - v Kulturnem domu v Šentvidu
21. junij ob 20. uri	• Koncert zamejskih pevskih zborov - v avli OŠ Ferdo Vesel Šentvid
22. junij	• Tabor slovenskih pevskih zborov v Šentvidu
27. junij ob 21. uri	• Premiera gledališke skupine KD Muljava - Josip Jurčič: Sosedov sin - Letno gledališče na Muljavi
28. junij ob 21. uri	• ponovitev: Sosedov sin
4., 5., 11. in 12. julij ob 21. uri	• ponovitve: Sosedov sin

KD Josip Jurčič Muljava Letno gledališče

vas prijazno vabi na ogled predstave na prostem:

J. Jurčič: SOSEDOV SIN

premiera: petek, 27. junij 1997, ob 21. uri
ponovitve: sobota, 28. junij 1997, ob 21. uri petek, 4. julij 1997, ob 21. uri sobota, 5. julij 1997, ob 21. uri petek, 11. julij 1997, ob 21. uri sobota, 12. julij 1997, ob 21. uri

V NAVZKRIŽNEM OGNJU

Pred kratkim je izšla knjiga z naslovom V navzkrižnem ognju avtorjev Milene Vrenčur in Ivana Križnarja.

To je dokumentarno pričevanje o življenju in dogodkih med leti 1941 in 1945 v tedanjih Grosupeljskem in Stiškem okrožju.

Za naše področje je zanimiv predvsem prvi del te knjige, katerega avtorica je profesorica zgodovine in ravnateljica Srednje šole Josipa Jurčiča Milena Vrenčur. Ta nam predstavi utrip življenja v tem usodnem času tudi v krajih naše današnje občine. Marsikateri občan se bo še spomnil dogodkov iz vojnih let, marsikdo se bo našel v tej knjigi. Morda bo izzvala tudi polemične reakcije.

Avtorja sta preučila mnoge vire, brskala po literaturi in arhivih, marsikateri podatek pa dobila tudi od udeležencev pomembnih bitk in drugih dogodkov.

Knjiga je opremljena z mnogimi fotografijami in tudi zato dragocen dokument o času, ko je slovenski narod doživel svojo težko preizkušnjo.

V začetku maja sta avtorja predstavila svoje delo v Grosupljem, junija pa pričakujemo javno predstavitve v Stični.

Marjeta Glavan

Aktivni gledališčniki na Krki

Kmalu po lanskoletni uspešno uprizorjeni komediji Tolmun in kamen, so krški gledališčniki že začeli pripravljati celovečerni tekst Kristine Zdravkove z naslovom Igra o bogatinu in zdravilnem kamnu. V mesecu aprilu so tudi premierno pokazali, kako so izpilili in odigrali tekst. Ker pa so vsi tudi sicer zelo aktivni, smo poprosili njihovega člana Iztoka Zrimška za nekaj besed.

Iztok je v uredništvo poslal za štiri tipkane strani gradiva. Iz njega se da lepo razbrati, da gledališka skupina živi od oktobra 1996 in je v tem času aktivno delovala. Poleg nastetih premier je namreč sodelovala pri izvedbi različnih praznovanj in gostovanj. V svoje delovanje vključujejo tako starejše kot mlajše člane. Z igricama Oko za dedka in Petelinček kikirikec so tako

navduševali najmlajše. Z glasbeno igrico Grad-gradič so popestrili novoletni čas. K praznovanju kulturnega praznika so pristopili s svojo recitatorsko skupino, dramska skupina pa je pripravila prizor Mihe Mateta Oživljeno ogledalo, prav tako so praznovali materinski dan, ko so pripravili dramski prizor Janeza Lampiča Sladka past.

Za izbor gradiva, režijo, sceno in še kaj je skrbela Marija Kodre, Vlasto Kodre pa ji je pomagal pri izdelavi scene, rekvizitov in pri razsvetljavi odra. Novoletne prireditve in gostovanja je urejala Anica Kozinc, Borut Kuzmič je pomagal pri pripravi glasbenih in zvoničnih efektov, Jožica Kuzmič pa pri sodelovanju in oblikovanju ter pripravi scene. Za svetlobo in reflektorje sta poskrbela Jože Bregar in

Miro Podržaj. Vsem se igralci lepo zahvaljujejo, vas, dragi bralci Klasja pa vabijo, da se odzovete njihovim vabilom in jih pridete pogledat kadar bodo igrali na Krki ali kadar bodo gostovali v vašem kraju.

P.S.: Posebno obvestilo

V uredništvo pa smo dobili tudi povabilo na proslavo S pesmijo in plesom v pomlad, ki se je odvijala v nedeljo, 1.6.1997 na Krki, ko smo že zaključevali redakcijo. Ta mesec je bilo še ogromno različnih prireditev in smo jim celo novinarji Klasja težko sledili, zato obljubljam (predvsem Zofski Rogelj), da pridemo na intervju o tej simpatični prireditvi in ga objavimo v naslednji številki. Oglasite se tudi iz drugih krajev, katerih kulturne dogodke smo tokrat v obilici kulture izpustili.

POLICE IN KNJIGE ŠE NE NAREDIJO KNJIŽNICE

O novi knjižnici v občinskem središču

Od kod je prišla želja po knjižnici v Ivančni Gorici, že v začetku, ko se občina otepa z mnogimi drugimi perečimi problemi, ne vemo, čeprav je razumljiva. Vemo pa, da so si svetniki zaželeli povsem samostojno knjižnico, torej tako, ki ne bi bila podružnica grosupeljske (tako kot so to knjižnice v Stični, Višnji Gori, Šentvidu in na Krki). Vemo tudi, da

so na občini potem prosili za nekaj strokovnih smernic v Knjižnici Grosuplje, pa jih niso zmogli upoštevati. Bržčas so ugotovili, da je knjižnica velik finančni zalogaj, nato so se nerodno lotili še izbire opreme in prostorov, ki ne zadostujejo za pridobitev naziva matičnosti niti za nastanitev prvih knjig, ki so že prispele v te prostore. V kasnejši fazi svetniki

niti tega prostora niso pustili odkupiti, čeprav so v njem že police in nekaj tisoč knjig, ki jih ravno tako strokovno obdelajo in opremijo v Knjižnici Grosuplje. Še kasneje so dali soglasje k ustanovitvi javnega zavoda Knjižnica Grosuplje, skupaj z občino Dobropolje in Grosuplje. Tako smo res dobili še eno krajevno knjižnico, ki je sedaj že peta v naši občini. S to potezo smo postali enkraten primerek v Sloveniji, saj se gremo trend - knjižnica v vsako vas občine Ivančna Gorica. Namesto da bi se svetniki dogovorili, kako bodo najprej združili vse majcne knjižnice, knjigam našli dostojen prostor, si izborili nato matičnost, ali še bolje, vsaj status dostojne podružnice in pridobili zadostno število strokovno usposobljenih delavcev ter računalniško opremlili izposojno (kar bi nas postavilo na nivo moderne knjižnice), namesto tega bomo morda doživeli, da se bodo oglasili še iz Marinče vasi, Vira pri Stični, mogoče iz Temenice, Draščice vasi ali Zagradca, da hočejo tudi oni svoje izposojevališče...

PS.: Prebivalcev občine Grosuplje pa, zanimivo, ne moti, da se morajo v svojo edino, sicer pa veliko knjižnico, peljati nekaj minut, in še bolj zanimivo je, da se ogromno bralcev iz občine Ivančna Gorica pripelje v Grosuplje, kjer zagotovo najdejo, kar iščejo. Sicer pa tudi Ljubljana dandanes ni več daleč... Ali pač?

Ksenija Medved

DRUŠTVO HARMONIKARJEV KRKA V CANKARJEVEM DOMU...in še kje

Že v prejšnji številki Klasja smo poročali o ustanovitvi samostojnega harmonikarskega društva na Krki. Njegov predsednik je postal Stane Černe, sicer član ansambla Kristjan. Že takoj so priredili tudi harmonikarsko revijo, po tistem pa smo osem njihovih članov lahko videli v Cankarjevem domu na republiški proslavi, in sicer v družbi stotih najboljših harmonikarjev v Sloveniji. Njihov venček narodnih je bil več kot veličasten. Pripravljajo pa se tudi že na tekmovanje, za Zlato harmoniko, ki bo v Ljubčani 5. julija. Verjamemo, da bodo neumorni tudi sicer; pa smo se s harmonikarjem Boštjanom Slano pogovarjali o njihovi prizadevnosti.

Boštjan je mlad harmonikar, doma iz Les. Star je deset let in hodi v četrti razred. Da je zelo dober in nadarjen, so opazili že vsi, ki so ga poslušali, in na reviji je požel najdaljši aplavz med malimi nadebudneži. Izvedeli smo tudi, da ima že svoj ansambel in takoj smo ga še malce povprašali o tem.

Boštjan, kako se imenuje tvoj ansambel, kdo so njegovi člani?

Ansambel se imenuje Snežni zvonček, v njem pa sodelujeta še moja sestra Mojca in prijateljica Tanja. Mojca igra na synthesizer, Tanja na violino. Žal pa med nami ni več Tine Starec, ki sedaj prepeva v ansamblu Pinochio.

Kdo te je pravzaprav usmeril v igranje harmonike in kdo je tvoj učitelj?

Navdušil me je stric Jože Zevnik, ki me tudi uči. On je doma v Dobropolju, vendar me pride učiti na dom. Je zelo navdušen harmonikar, podpira pa ga tudi moj oči.

Kje pa vadi vaš ansambelček?

Tudi vadiamo pri nas doma in res smo imeli že nekaj nastopov. Mislim pa tudi, da nismo preglasni za sosede. Sam ali z ansamblom vadiš po več ur.

Priden fant. Izdaj nam še tvoj najljubši predmet v šoli...

Najraje imam telovadbo.

KM

TOREJ O BOŠTJANU SLANI

ČLANI LIKOVNE SEKCIJE FERDO VESEL SO SE PREDSTAVILI V LJUBLJANI

PREDSTAVIMO SE BRALCEM KLASJA

Likovna sekcija FERDO VESEL je bila sicer ustanovljena šele v maju 1995. Trenutno združuje 19 likovnikov, ki pa niso vsi iz Šentvida pri Stični, prihajajo pa še novi. Veseli smo vseh, zlasti pa mladih po letih in srcu, ki sta jim likovni izraz in izpoved blizu, in jih vabimo, da se nam pridružijo.

KAJ DELAMO?

Predvsem rišemo v različnih tehnikah in tudi izdelava manjših plastik in vitražev nam nista tuja. Je pa z našim delom nekako takole: Če bi samo risali in klesali in svojih izdelkov ne bi pokazali tudi drugim, bi bilo to približno tako, kot da dober kuhar ne bi imel dobrih in lačnih jedcev. Zato seveda prirejamo razstave. Doslej smo se predstavili na skupinskih razstavah predvsem v domačem kraju.

V zadnjem mesecu lanskega leta in v začetku letošnjega pa smo razstavljali kar v našem glavnem mestu - Ljubljani, in sicer v razstavišču Inštituta za celulozo in papir v Ljubljani. Gostili so že veliko znanih in manj znanih likovnikov, akademikov in samorastnikov in vabila smo bili zelo veseli.

Tudi v februarju nismo počivali. Delali in dogovarjali smo se naprej in se predstavili v galeriji

Geoplin v Ljubljani. Galerija deluje že 11 let in razstava naših slik in skulptur je bila natančno 111. po vrsti. Najpomembnejše pa je, da deluje galerija Geoplin že osmo leto

pod strokovnim vodstvom prof. Mirka Juterška, kar pomeni, da so razstavljajoči deležni tudi strokovne obravnave. Nadvse prijetno in koristno pa je tudi srečanje, ki ga ob prvem dnevu razstave pripravi prizadevni organizatoric, Erika Markovič in

Vida Bališ. Praviloma se srečajo razstavljalci, ki galerijo zapuščajo, z onimi, ki razstavo šele postavijo. Sedejo skupaj ter se v sproščnem vzdušju pogovorijo, izmenjajo izkušnje, navežejo nove stike in se tako vsi obogatijo z novimi spoznanji.

Naj navedemo še citat iz ocene prof. Mirka Juterška, ki nam vliva pogum in moč za delo naprej: «Vsekakor je zdajšnje njihovo kakršnokoli skupinsko ali posamično razstavljanje odločilnega pomena za njih, se pravi avtorje same, za vpogled nad tem, kje so. Zaželimo jim vztrajnosti, ne doma v svojem kraju, ne v odnosu do drugih, že bolj izkušenih skupin niso več sami.» In to nas nadvse veseli in delamo naprej. Dogovarjamo se že za razstavo v mesecu maju, a o tem kdaj drugič.

Veseli smo, da smo podoba našega kraja ponesli tudi drugam, da ga bodo morda nekoč bolje spoznali tudi tisti, ki so si naši razstavi ogledali, in tudi oni, ki so nekaj naših slik odkupili.

IN KAJ NAČRTUJEMO?

Še naprej bomo risali in kiparili, razstavljali in se tudi strokovno izpopolnjevali. Našo letošnjo največjo razstavo bi radi pripravili v času kulturnega tedna v domačem kraju. K sodelovanju bomo povabili nove znance - slikarje - in upamo, da se bomo dobro izkazali.

TEŽAVE !?

Seveda jih imamo, le kdo jih nima? Pesti nas predvsem pomanjkanje finančnih sredstev in razstavni prostor, ki ga pravzaprav sploh nimamo, saj gostujemo v dvorani Kulturnega doma. Doslej smo vse stroške razstav pokrili sami, tako s prostovoljnimi delom kakor finančno. Tudi prihodke od prodaj smo vlagali nazaj v našo dejavnost. V prihodnje finančnega bremena ne bomo več zmogli sami in veseli bomo vsake pomoči.

ČANDKOVA DOMAČIJA VABI

Družina Pilkovih je kupila Čandkovo domačijo v Višnji Gori. V novem posloplju, ki so ga postavili na mestu skednja ob stari hiši, so uredili lepo razstavno galerijo in dodobra razgibali kulturno življenje v Višnji Gori, kjer tudi sicer živi in dela kar nekaj nam znanih slikarjev (Štefan Horvat, Melita Garvas, Janez Kastelic...).

Prva razstava v teh prostorih je bila postavljena na predvečer pohoda po Jurčičevi poti. Tedaj se je predstavil slikar Štefan Horvat, v uvodnem literarnem programu pa so sodelovale višnjanske pesnice gospa Mihaela Zajc-Jarc s svojo pesniško zbirko Vrba nad Tolmunom in Melita Garvas, svoje pesmi pa je brala tudi gostiteljica Marica Pilko.

V soboto, 7. junija, pa smo obiskovalci Čandkovine prisostvovali uradni otvoritvi galerije in novi razstavi v njej. Tako kot so si Pilkovi in mladi Rutarjevi pri gradnji novega doma podajali opeko, so si ob otvoritvi galerije podajali ključ. Najmlajši vnuk je podal ključ svoji sestri, ta mami, ona možu, ta tašči Marici Pilko, ona svojemu možu in družno sta odklenila hišo in tako svečano odprla galerijo. Posadili so tudi brezov grm v spomin na to slovesnost.

Na dvorišču pred galerijo se je odvijal skoraj dveurni program, v katerem so sodelovali: vokalno instrumentalna skupina ZARJA in SONCE iz Šmihela pri Novem mestu pod vodstvom Irene Rešeta, ki je tudi sama prepevala solo in skupaj s svojimi varovanci. Izdali so že dve kaseti in zgoščenko, Igralka in napovedovalka na novomeškem radiu Jerica Pezdnič je brala pesmi Marice Pilko in Mihaele Zajc-Jarc, ki je ob tej priložnosti predstavila svojo novo knjižico Pozdrav iz Višnje Gore. Program je povezoval Jože Škof.

V galeriji sta svoje slike, predvsem akvarele, razstavljali: slikarka in arhitektka Jelka Kupec tihožitja in lirične krajine in slikarka Jožica Škof tihožitja, lepo veduto novomeškega kapitlja in občutene podobe brez. Ena od slik z brezami nosi naslov: Ne dajem sadov, nudim le toplino - in to bi bil lahko motto celotne razstave.

Domačinka Marija Petrič je spregovorila nekaj besed o Janezu Čandku (Čandek, tudi Čandik), ki je bil tudi rojen 1581., umrl pa je 1624. leta. Bil je soavtor Hrenovih

Evangelijev inu listuvov, prevedel pa je tudi Kanizijev Mali katekizem, ki je izšel 1615. leta. V jeziku in pisavi se je naslonil na protestantsko izročilo, le germanizme je dosledneje slovenil.

Na tej domačiji se je od tedaj zamenjalo že več rodov. Pilkovi imajo v načrtu tudi obnovo stare Čandkove domačije. Župan občine Jernej Lampret, ki se je s tajnikom Vinkom Blatnikom tudi udeležil te otvoritve, je obljubil pomoč občine pri obnovi.

Prizadevne domačinke so napekle pecivo, sponzorji so prispevali pijačo in jedačo, tako da so se gostje ob prijetnem klepetu, ki ga je ves čas spremljala pesem vokalno instrumentalne skupine Zarja in Sonce, v sončnem vremenu še dolgo zadržali v prijetnem okolju stare Čandkovine. Pri organizaciji prireditve so pomagali ZKO Grosuplje, Kulturno društvo in Turistično društvo iz Višnje Gore. Pilkovi pa so dokazali, kaj lahko družina, ki se je pripravljena razdajati, naredi za kulturni utrip nekega kraja. Višnja Gora je z njimi veliko pridobila.

29. maj, PRAZNIK OBČINE IVANČNA GORICA

KOZOLCI V DEŽELI DESETEGA BRATA

Spet smo pri svojih koreninah. Cvetoči maj, prekrasno sončno jutro, srečanje s prijatelji, svoboda v naravi, spokojna tihota mirnega vaškega naselja, Jurčičeva domačija.

Mlade likovne ustvarjalce iz osnovnih šol Šmarje Sap, Grosuplje, Višnja gora, Stična in Šentvid, ki so se v petek, 30.5.1997, zbrali na tradicionalnem ustvarjalnem srečanju, je Muljava spet praznično sprejela. Dr. Boris Kuhar jim je simpatično predstavil slovensko posebnost - kozolec, njegovo vraščeno v našo pokrajino, spomenik ljudskega stavbarstva in pomemben del naše kulturne dediščine. In koliko zanimivih kozolcev so odkrili mladi ustvarjalci! Prof. Sandi Zalar, ki je srečanje strokovno spremljala, ni imela zadreg pri postavitvi razstave. Toda žirija ima zadnje besedo!

EX TEMPORE Muljava '97

Osmo leto zapored so se zbrali slikarji na Muljavi in letos smo prvič omejili število udeležencev, ker takšne množice (nad 60 ustvarjalcev) nismo več obvladovali in sicer prijazne male galerije tudi ne moremo razširiti.

In najzvestejši so bili tu, stari dobri prijatelji, topel stisk roke, svetel žarek v očeh.

Ex tempore Muljava 97 - Bogastvo motivov!

Sobota, 31. maj 1997, 19.30

Med prireditvami, ki sodijo v sklop prazničnih dogajanj ob prazniku občine Ivančna Gorica, je tudi svečana otvoritev razstave Ex tempore Muljava '97.

Županov nagovor, žirija razglasi nagrajena dela, ogledujemo razstavljene umetnine, vsi smo navdušeni. Zadovoljen je tudi akademski slikar g Leon Koporc, predsednik žirije.

Nagrade so prejeli :

1. Pavle Ščurk
2. Miro Švigelj
3. Štefan Horvat
Mimi Tratar
in Vladimir Kovač

4. mesto so osvojili : Tone Drab, Janez Kastelic, Dražen Kalšan, Tatjana Jenko, Sandi Zalar, Matjaž Bukovac, Boris Štrukelj, Lojze Adamlje, Ivan Japelj, Danica Gala, Štefka Švigelj, Olga Jerant in Marjan Miklavc.

Med mlajšimi ustvarjalci pa so bili nagrajeni :

- Joži Pekolj - OŠ Šentvid
- Manja Koritnik - OŠ Grosuplje
- Damjana Bijek - OŠ Stična
- Duško Bilakovič - OŠ Višnja gora

Vsem za ustvarjalno sodelovanje in ustvarjanje - iskrene čestitke !

20. obletnica Godbe Stična

V soboto, 24.5.1997, je Godba Stična slovesno proslavila 20-letnico ponovne ustanovitve.

Že zgodaj zjutraj so godbeniki s pomočjo kulturnega društva začeli pripravljati prireditveni prostor. Ob 10. uri so na različnih koncih Stične zadoneli godbeni instrumenti, saj sta prišli v goste tudi Godba Dobropolje in Mestna godba Novo mesto. Ob 19. uri se je začela prireditev, ki pa jo je žal prekinil dež in se je morala nadaljevati v kulturni dvorani. Prireditvev so začeli mladi bobnarčki, najmlajši člani Godbe Stična. Slavnostni govornik je bil župan občine Ivančna Gorica Jernej Lampret. Godba je prvič razvila tudi svoj prapor. Za popestritev programa so poskrbeli še sopranistka Dragica Čarman, harmonikar Blaž

Janežič in ansambel Snežni zvonček. Godbeniki so se na prireditvi zahvalili tudi vsem sponzorjem, ustanovitelju godbe g. Ljubiču, prvemu kapelniku g. Kavaliču, sedanjemu kapelniku g. Maku Kozoletu ter vsem, ki jim zvesto stojijo ob strani. Na prireditvi so bili prisotni vsi še živeči člani godbe, ki je v Stični delovala do leta 1943. To so bili Antonin Skubic, Anton Omahen in Janez Lesjak.

Ob tej priložnosti je godba izdala tudi svoj almanah, iz katerega je razvidna celotna zgodovina stiške godbe. Praznovanja godbe se je udeležilo veliko število poslušalcev, iz česar lahko sklepamo, da ima godba svoj krog poslušalcev.

Marta Omejec

ČEŠKI FOLKLORISTI NA ŠTIRIDNEVNEM OBISKU PRI NAS

V Šentvidu pri Stični delujejo folklorne skupine, ki so zelo pri srcu predsedniku mednarodne folkloristične zveze, dr. Brunu Ravnikarju. Le-ta organizira različna spoznavna srečanja med folklornimi skupinami iz različnih držav. Tako se je tokrat odločil, da v Šentvid pripelje mlado folklorno skupino iz Češke. In res. Že so v Petek, 30.5., po postanku na Primorskem, doživeli dobrodošlico in plesni špalir šentviških mladcev in deklet in se še isti dan zvečer dogovorili o programu naslednjih dni.

V soboto so si privoščili skok na Gorenjsko, pravo planinsko vzdušje pa so, verjamemo, doživeli šele zvečer, ko so nastopali na Gradišču. Tam sta jima dobrodošlico voščila Janez Kastelic, predsednik šentviškega Turističnega društva in župan Jernej Lampret.

Mladi Čehi so lahko občutili tudi gostoljubnost stiškega samostana, kjer so prespali vse tri noči, ko so bili pri nas. Gostoljubno so jih sprejeli tudi na Jurčičevi domačiji, v Krški jami...

Po nedeljskem pikniku na Gradišču pa je druženje folkloristov doseglo

višek v šentviški kulturni dvorani, kjer je vladalo pravo plesno, torej veselo vzdušje. Srečanje se je končalo z medsebojnim obdarovanjem in obljubami, da Šentvidčani vrnejo folklorni obisk še letos.

V Ponedeljek so si ogledali le še grad Bogenšperk, češkega ravnatelja pa je zanimal še izgled šentviške šole. Po tistem sta jih, glavna organizatorja dogajanj v vseh štirih dneh, Nuša in Franjo Čuček pospremila do

Ljubljane in istega dne pozno zvečer smo ju lahko še vedno zaman iskali, saj so družno pospravljali še zadnje sledi za češkim obiskom.

Zahvala!

Samostan Stična, Sirarna Stična, Farma Stična, Radenska Tri srca, TD Bohinj, Pivovarna Laško, Občina Litija, Hoja, ZMAJ, Občina Ivančna Gorica, KS Šentvid pri Stični, Mesarija Hubert, Bife Gasilček, Gostilna Na klančku, Kava bar Duša Joži, Gostilna Jankl, Market Pipo, Gostilna Čop, Bife Pri Štefanu, KZ Ivančna Gorica, PD Šentvid, Trgovina Janez, Mesarstvo Klemenčič, Pekarna Ivančna Gorica, Pekarna Grebenc, TD Krka in Muljava, Kristantours, Fructal, Sadje zelenjava Iv.G., Market Marinka Stična, GD Šentvid, Sodexo Ljubljana

DOBRO JUTRO, BELI DAN - OTROCI ZA OTROKE

Pod tem geslom so v petek, 23. maja 1997, v avli šentviške osnovne šole koncertirali otroci Tom Mutters Schule iz Frankenthala v Nemčiji. Namen je bil poseben - doživljanje različnosti. Skupina je prepoznavna v drugačnosti življenja. Pod vodstvom njihovega rektorja g. Heinricha Ullricha širijo pesem, svetlobo in toplino. S svojstvenim načinom muziciranja navdušujejo, plemenitijo in toplijo srca poslušalcev po vsej Evropi. V programu so sodelovali tudi učenci šentviške šole. Zlasti hvaležni poslušalci pa so bili otroci iz šentviškega Centra za zdravljenje bolnih otrok, katerim je bil ta koncert podarjen.

29. maj, PRAZNIK OBČINE IVANČNA GORICA

4.občinsko tekmovanje koscev na Lučarjevem Kalu
BLIŽAJOČA NEVIHTA PREPREČILA
REKORDNO UDELEŽBO

Letos so se tekmovanja v izredno velikem številu udeležile tudi ženske.

Čeprav je vreme organizatorjem tekmovanja koscev na Lučarjevem Kalu, kar praviloma nagajalo, je bilo letos idealno. Ni bilo dežja, pa tudi pretirane vročine ne. Tekmovalci so bili zadovoljniji, pa tudi organizatorji, ki so vložili veliko truda, da je tekmovanje potekalo tako kot je za občinsko tekmovanje primerno.

Res pa je tudi, da je v zraku visela grožnja nevihte in dežja. To pa je vplivalo na udeležbo tekmovalcev, saj so mnogi doma hiteli pospravljati mrvo. Kljub temu jih je tekmovalo več kot 50. Morda pa je to še dobro, saj bi ob bistveno številnejši udeležbi lahko zmanjkalo trave za tekmovalce.

Bilo bi kar primerno razmišljati o predtekmovanjih po posameznih krajevnih skupnostih.

Organizacija občinskega tekmovanja koscev je že skoraj prerasla zmožnosti članov Turističnega društva Grča iz Lučarjevega Kala. Dobro bi bilo, da bi za naslednja leta razmišljali

Ostali rezultati pa so naslednji:
Moški do 35 let:

1. Janez Klavs, Grintovec, Zagradec
2. Alojz Ferlin, Kitni Vrh
3. Slavko Košak, Kitni Vrh

Moški od 35 do 60 let

1. Alojz Janežič, Poljane nad Stično
2. Cveto Zupančič, Vrh nad Višnjo Goro
3. Štefan Kastelic, Krka

Moški nad 60 let:

1. Milan Bregar, Krka
2. Jožef Kastelic, Stična

Ženske do 40 let:

1. Dragica Stopar, Pokojnica
2. Anica Klavs, Kitni Vrh
3. Marica Črnivec, Kitni Vrh

Ženske od 40 do 60 let:

1. Marta Mustar, Lučarjev Kal
2. Marija Hren, Spodnja Slivnica

Ženske nad 60 let:

1. Marija Kraljič, Kitni Vrh

Moške ekipe:

1. KZ Stična (Anton Kastelic, Cveto Zupančič, Alojz Janežič)
2. Kitni Vrh (Jože Molek, Alojz Črnivec, Slavko Košak)
3. Kitni Vrh (Slavko Blatnik, Avgust Kuhelj, Franc Blatnik)

Ženske ekipe:

1. Kitni Vrh (Anica Klavs, Marica Črnivec, Betka Blatnik)
2. KZ Stična (Tinca Strajnar, Dragica Stopar, Irena Glavič)

delovna oblačila. Dokazali pa so tudi, da so dobri kosci, saj so v vseh kategorijah dosegli vidna mesta, še posebej v ženskih kategorijah.

Bolj za številno publiko, kot pa za rezultat, sta se med seboj pomerili ekipe, na zabavnem delu prireditve, nastopajoči ansambel »Mi trije pa še en« in člani stiškega kvarteta, že stalnega gosta lučarske košnje. Boljši so bili seveda slednji, ki so pred in po tekmovanju tudi zapeli.

V kategoriji županov sta bila tokrat samo dva. Kot tretji se jima je pridružil Avgust Likovnik, predsednik Turistične zveze Ivančna Gorica.

Najbolj resno so tekmovanje vzeli vaščani Kitnega Vrha, ki so se pripeljali kar na traktorski prikolici, opravljeni v kmečka delovna oblačila.

o tehnični pomoči občine in kmetijske zadruge Stična.

Občina, oziroma županstvo, razen župana Jerneja Lampreta, ki se je letos že tretjič udeležil tekmovanja, za to občinsko tekmovanje koscev ne kaže posebnega zanimanja.

Kljub vsemu je tekmovanje koscev uspelo in nič ne kaže, da lučarci tudi prihodnje leto ne bi bili zmožni, brez pomoči drugih, organizirati 5. občinskega tekmovanja koscev.

Ker so bili letos praktično vsi lučarski kosci med organizatorji, so tokrat blesteli vaščani Kitnega Vrha. Tako po organiziranosti in številu, saj so se pripeljali na veliki traktorski prikolici, opravljeni v prava kmečka

Razume se, da je bil tudi letos najboljši naš župan, Jernej Lampret. Bistveno manj kot lani je tokrat za njim zaostajal Anton Jakopič, župan Dobregapolja. Če bo šlo tako naprej, bo naslednje leto zmagovalec res vprašljiv. Prav presenetljiv rezultat, ki ni dosti zaostajal za obema županoma, pa je dosegel 70.letni Gusti in mu zato vsi čestitamo.

Organizatorji 4. občinskega tekmovanja koscev se zahvaljujejo vsem sponzorjem, ki so prispevali sredstva in prispevke za organizacijo tega tekmovanja.

A.A.

Med moškimi ekipami je zmagala ekipa KZ Stična, za katero je tekmoval tudi predsednik upravnega odbora zadruge Cveto Zupančič.

Reporter Zelenege vala je izkoristil navzočnost župana za kratek razgovor.

29. maj,
PRAZNIK OBČINE
IVANČNA GORICA

PROGRAM PRIREDITEV:

petek, 23. maj 1997 ob 19.00 uri

Dobro jutro beli dan - otroci za otroke.
Muzicirali bodo otroci iz Frankentala.
Sporočilo drugačnih se kaže preko glasbe.
Humanitarni program nas obvezuje! -
Osnovna šola v Šentvidu pri Stični.

sobota, 24. maj 1997 ob 19.00 uri

110 - letnica Godbe Stična in 20 - letnica
Godbe Stična v novi sestavi - Kulturna
dvorana v Stični.

sreda, 28. maj 1997

razstava »Jurčič in njegovi junaki na
stikarskem platnu" - galerija Kresniča
na Jurčičevi domačiji.

sreda, 28. maj 1997 ob 18.30 uri

privedite ob začetku gradnje nove šole v
Višnji Gori - gradbišče nove šole.

četrek, 29. maj 1997 ob 18.00 uri

slavnostni koncert Godbe Stična - ploščad
pred Novo Ljubljansko Banko v Iv. Gorici.
slavnostna seja Občinskega sveta Občine
Ivančna Gorica s podelitvijo priznanj in
nagrada ter kulturnim programom - Kulturni
dom v Ivančni Gorici.

petek, 30. maj 1997 ob 20.00 uri

okrogla miza: problematika kmetijstva v občini;
obisk g. Smerkolja, ministra za kmetijstvo v
vladi republike Slovenije - Gasilski dom v
Šentvidu pri Stični.

petek, 30. maj 1997

medobčinsko srečanje mladih likovnih
ustvarjalcev - dežela Desetega brata.

sobota, 31. maj 1997 ob 20.00 uri

nastop folklorne skupine Škubanež (Češka) in
folklorne skupine Vidovo iz Šentvida - Gradbišče
nad Stično.

sobota, 31. maj in nedelja 01. junij 1997

extempore - Muljava 1997 - tradicionalno
ustvarjalno srečanje slovenskih stikarjev.

ŽUPAN
Jernej Lampret

Člani Društva šoferjev in avtomehanikov Ivančne Gorice, so kot darilo občini za njen praznik z udarniškim delom ob vhodu v »strogi« center središča občine, postavili slavolok.

Menda je bila to edina prostovoljna delovna akcija pri olepšanju občinskega praznika. Če pa je bila morda še kakšna, nam o tem napišite prispevek.

ZASTORČEK d.o.o.

DEKORACIJA in OPREMA
VAŠIH PROSTOROV
Izdelava in montaža zaves,
rolajev, pahljač, prtov,...

INFORMACIJE:

na tel.: 0609/618-239

tor.: 12-19

sreda obiski na domu

pet.: 10-13

Cenjene stranke obveščamo, da
obratujemo na naslovu:
RDEČ KAL 15, ŠENTVID PRI STIČNI

Možnost plačila z LB in EUROCARD

STIČANI V POLFINALU DRŽAVNEGA PRVENSTVA V ROKOMETU ZA STAREJŠE DEČKE

V Črnomlju je bil 17. 4. 1997 eden od polfinalov državnega prvenstva v rokometu za starejše dečke. Na njem so poleg OŠ Stična nastopile še ekipe OŠ Loka iz Črnomlja, OŠ Prule iz Ljubljane in OŠ dr. France Prešeren iz Ribnice.

V prvi tekmi so stiški rokometasi premagali OŠ Prule iz Ljubljane z rezultatom 25 : 17 (9 : 10). Strelci za ekipo Stične so bili : Dušan Škorič 7, Leon Oven 5, Jože Petek 4, Matic

Erčulj in Gregor Gorenčič po 3, Lojze Grčman, Rok Sever in Tadej Kuhelj pa po 1.

V tekmi za prvo mesto so se nato pomerili z ekipo O.Š. France Prešern iz Ribnice in izgubili z 18 : 29 (5 : 17). Strelci za ekipo OŠ Stična na tej tekmi so bili : Matic Erčulj in Leon Oven po 7, Jože Petek, Gregor Gorenčič, Dušan Škorič in Tadej Kuhelj pa po 1.

Poleg omenjenih strelcev so barve

OŠ Stična branili še vratarji Robi Slana, Mitja Kralj in Rok Sadar ter igralci Uroš Vozel, Matej Lekan, Jure Ceglar, Peter Gregorčič in Franci Tomšič.

Ekipo Stične, ki jo vodi športni pedagog Marjan Potokar, je tako osvojila 2. mesto na turnirju, kar pomeni 5. - 8. mesto v državi za šolske ekipe. To pa je doslej tudi najboljši rezultat stiške osnovne šole v rokometu.

ČLANI NK IVANČNA GORICA BLIZU 1. MESTU V 2. MNZ LJUBLJANA

Nogometasi Ivančne Gorice odlično igrajo v spomladanskem delu prvenstva v 2. MNZ Ljubljana in so pet kol pred koncem v zanesljivem vodstvu. Glavni konkurent za 1. mesto, ekipa Dolomiti Rotar, je zadnje čase v slabi formi, saj je v zadnjem kolu izgubila proti ekipi Tabor iz Grosupljega kar s 3 : 0. Ekipa iz Ivančne Gorice ima tako pred zadnjimi koli zanesljivo prednost osmih točk, ki bi jo morala obraniti do konca. Tako bi se člani uvrstili v 1. MNZ Ljubljana, kar bi bil lep uspeh.

Rezultati zadnjega, 21. kola :

Ihan : Borovnica 3 : 1 ; Vir : Jevnica 2 : 2 ; Tabor : Dolomiti Rotar 3 : 0 ; Induplati : Ivančan Gorica 0 : 4 ; Dana : Cerknica 3 : 6 ; Medvode : Kočevje 3 : 0 b.b. ; C Klub : Dren Dragomer 0 : 3.

Sicer pa je ekipa Ivančne Gorice spomladi dosegla sledeče rezultate :

14. kolo : Borovnica : Ivančna Gorica 0 : 5
15. kolo : Cerknica : Ivančna Gorica 0 : 4
16. kolo : Ivančna Gorica : Kočevje 1 : 0
17. kolo : Dren Dragomer : Ivančna Gorica 0 : 2
18. kolo : Ivančna Gorica : C-klub 4 : 0
19. kolo : Medvode : Ivančna Gorica 0 : 3
20. kolo : Ivančna Gorica : Dana Mirna 4 : 1

Lestvica po 21. kolu :

1. Ivančna Gorica 53 točk
2. Dolomiti Rotar 45
3. Jevnica 43
4. Vir 38 itd.

V naslednji številki Klasja bomo objavili še rezultate in lestvice mlajših kategorij in seveda poročali o končnem razpletu pri članih.

DIRKO SO ODPOVEDALI ZADNJI TRENUTEK

V odboru za organizacijo štarta kolesarske dirke Po Sloveniji 97, ki naj bi bil v Ivančni Gorici 9. maja 1997, so priprave potekale vse do nedavnega uspešno in izjemno dobro. Manj kot mesec dni pred dirko pa nas je glavni organizator obvestil, da je le-ta odpovedana. Ta novica je bila nenavadno kratka, kaže pa, da je v sebi nosila vsa nesoglasja glavnih organizatorjev. Kaj se je spletalo in prepletalo med Kolesarsko zvezo Slovenije in Cyclotourom iz Novega mesta, je stvar obeh organizacij. Organizacijske odbore, kjer naj bi bili štarti in cilji te, dosedaj uspešne kolesarske prireditve, pa so potegnili za nos.

Na zadnjem sestanku našega odbora je sodeloval tudi Jože Majes - predstavnik Cyclotoura iz Novega mesta. Njegov komentar o vzrokih in odpovedih je le ena stran medalje. Škoda je, da tako velike kolesarske dirke ni več, in kar je hujše, težko bo v bodoče pridobiti organizatorje na nivoju lokalnih skupnosti, vsaj ne tam, kjer so se doslej odbori za pripravo odgovorno in konkretno odzvali.

Ob tej priliki se odbor zahvaljuje vsem donatorjem za izjemno pripravljenost pri organizaciji prireditve v Ivančni Gorici, Dobropolju in Grosupljem. Zahvaljujemo se tudi vsem, ki so tako ali drugače namenili svoj čas in energijo temu projektu.

Nenazadnje tudi naše opravičilo vsem bralcem občinskih glasil Klasje, Naš kraj in Grosupeljski odmevi, ki so pričakovali kolesarski praznik, kot je bil zadnja tri leta, ko smo organizirali štart etape, cilj etape in celo prolog dirke Po Sloveniji.

Vinko Blatnik

Občinska malonogometna liga štartala tretjič

Občinska liga v malem nogometu poteka že tretje leto zapored. Očitno je, da se je dobro prijela, saj zanimanje zanjo tako med igralci kot med gledalci narašča. Letos nastopa v ligi 8 ekip, med njimi po imenih tri nove. To so : Trgovina Marina, MNK Šipca in Izvir.

V prvih treh kolic so izidi več ali manj pričakovani, preseneča le slab štart ekipe Mizarstva Trunkelj, lani drugouvrščene ekipe tako v občinski ligi kot na medobčinskem prvenstvu, in presenetljivo dober štart ekipe Trgovina Marina.

Izidi :

1. kolo :	Bife Škorc	: MNK Šipca	4 - 1
	M. Trunkelj	: Trgovina Marina	1 - 3
	Studenek	: Bife pri Matjažu	0 - 4
	Dixi	: Izvir	2 : 3
2. kolo :	Bife pri Matjažu	: Dixi	4 - 1
	Trgovina Marina	: Studenek	3 - 0
	Bife Škorc	: M. Trunkelj	4 - 3
	MNK Šipca	: Izvir	1 - 7
3. kolo :	Dixi	: Trgovina Marina	0 - 6
	Izvir	: Bife pri Matjažu	2 : 2
	M. Trunkelj	: MNK Šipca	6 : 3
	Studenek	: Bife Škorc	2 - 3

Lestvica po 3. kolu :

1. Trgovina Marina	9 točk ; razlika v golih	12 - 1
2. Bife Škorc	9 točk	11 - 6
3. Izvir	7 točk	12 - 5
4. Bife pri Matjažu	7 točk	10 - 3
5. Mizarstvo Trunkelj	3 točke	10 - 10
6. Studenek	0 točk	2 - 10
7. Dixi	0 točk	3 - 13
8. MNK Šipca	točk	5 - 17

Na Krki razsvetlili asfaltno igrišče

Konec aprila je bil za športno društvo Krka slovesen čas, saj smo na večnamenskem asfaltnem igrišču pri novem Družbenem centru montirali moderno razsvetljavo z desetimi vrtljivimi reflektorji. Imeli smo več razlogov za to relativno drago investicijo. V poletnem času smo želeli podaljšati možnost igranja do desete ure zvečer, ko je zaradi vročine igranje bolj primerno, pa tudi v primeru raznih družabnih dogodkov na prostem, je sedaj možno osvetliti parkirni prostor in tudi del "prireditvenega" prostora.

Kot predsednik ŠD Krka bi se rad zahvalil vsem, ki so kakorkoli pomagali pri tem delu, še posebej članom "gradbenega" odbora, ki so žrtvovali marsikatero urico svojega prostega časa za stvar, ki bo koristila celotni krajevni skupnosti Krka. To so bili : Jože Bregar, Iztok Bregar, Marko Trunkelj in tajnik ŠD Krka ter vodja sekcije za mali nogomet, Jože Mišmaš. Za pomoč se zahvaljujem tudi kajak-kanu sekciji ŠD Krka in KS Krka, ki nam je bila tako moralno kot finančno močna opora.

Ne smem pa pozabiti naših zvestih sponzorjev, ki so v precejšnji meri pripomogli, da smo delo relativno hitro končali. To so bili : Mizarstvo Trunkelj, Carpe Diem d.o.o., Komunalno podjetje Grosuplje, Pekarna Mišmaš, River Adventures d.o.o., Milan Žgajnar, Gostilna Rebolj, Kmečki turizem Stane Podržaj, Kmečki turizem Magovac, Jože Jamnik in Izvir d.o.o.

V ŠD Krka pa že delamo načrte za naprej. Naprej je potrebno namestiti zaščitno ograjo še za drugim golom, nato pa še enkrat prebarvati celotno zaščitno ograjo. Če bo mogoče, bomo letos postavili na igrišče še koš.

Bliža pa se tudi 25. junij, ko nameravamo na Krki organizirati zanimivo medvaško tekmovanje v malem nogometu, ki je lani prav lepo uspelo. Upamo, da bo tako tudi letos.

Predsednik ŠD Krka
Simon Bregar

DOBRA ATLETIKA NA MEDOBČINSKEM PRVENSTVU ZA OSNOVNOŠOLCE

15. maja je bilo v Ljubljani na atletskem stadionu ŽAK medobčinsko prvenstvo v atletiki, tako za starejše (7. in 8. razred) kot za mlajše (5. in 6. razred) učence in učenke. Vreme je bilo lepo, za vzdržljivostne športne panoge, kot je tek na 1000 metrov, pa celo prevroče. Dosežki so bili zelo dobri, veliko pa so k temu prispevali tudi učenci in učenke iz naše občine. Najboljši rezultati naših učencev po panogah in kategorijah :

1. mesta so v kategoriji mlajših učencev in učenk osvojili :

Gregor Jager iz ekipe Stična A v teku na 60 metrov : 8,31 sek.
Jože Petek Stična A v teku na 300 metrov : 40,97 sek.
Rok Sadar Stična A v skoku v daljino : 454 cm.
Jasmina Turk Stična A v teku na 60 metrov : 8,70 sek
Helena Gregorič Stična A v teku na 1000 metrov : 3,34,97
Damjana Bijek Stična A v skoku v daljino : 432 cm.

1. mesta so v kategoriji starejših učencev in učenk osvojili :

Lojze Grčman iz ekipe Stična A v teku na 1000 metrov : 2,58,29
Metod Petan Stična A v suvanju krogle : 11,92 metra
Gašper Miklič Stična A v metu žogice : 78,54 metra.
Urša Ulčar Stična B v teku na 60 metrov : 8,48 sek
Maja Možina Stična A v teku na 300 metrov : 47,34 sek
Darja Maver Stična A v suvanju krogle : 10,09 metra
Štafeta 4x 100 metrov Stična A : 56,51 sek.

2. mesta so v kategoriji mlajših učencev in učenk osvojili :

David Kastelic iz ekipe Šentvid pri Stični v teku na 300 metrov : 43,39 sek.
Primož Vaš Šentvid pri Stični v teku na 1000 metrov : 3,17,92
Špela Kamnikar Stična B v teku na 60 metrov : 9,18 sek.
Nina Mohorčič Stična A v skoku v višino : 125 cm.

2. mesta so v kategoriji starejših učencev in učenk osvojili :

Primož Jakoš iz ekipe Stična A v teku na 60 metrov : 7,95 sek.
Erik Globokar Stična A v teku na 300 metrov : 43,11 sek
Gregor Gorenčič Stična A v skoku v višino : 155 cm
Matic Erčulj Stična A v skoku v daljino : 5,40 cm
Saša Senica Stična B v teku na 60 metrov : 8,81 sek.
Blanka Perpar Šentvid pri Stični v skoku v višino : 125 cm.
Simona Okorn Stična A v metu žogice : 48,82 metra.

3. mesta so v kategoriji mlajši učencev in učenk osvojili :

Mitja Stopar iz ekipe Šentvid pri Stični v teku na 60 metrov : 8,70 sek.

Mitja Pevc Stična A v metu žogice : 53,52 metra
Zoran Šunjič Stična A v skoku v višino : 130 cm.
Monika Hočevar Stična A v teku na 60 metrov : 9,30 sek
Nina Cirkvenčič Stična A v metu žogice : 42,10 metra.
Katja Pucihar Stična B v skoku v daljino : 4,18 metra.
Aleksandra Fabjan Stična A v skoku v višino : 115 cm.
Ana Kastelic Šentvid pri Stični v skoku v višino : 115 cm.

3. mesta so v kategoriji starejših učencev in učenk osvojili :

Sandi Duša iz ekipe Stična B v teku na 60 metrov : 8,01 (v predtekmovanju 7,92).
Pavel Markovič Stična A v teku na 300 metrov : 43,26 sek.
Štafeta 4x 100 metrov Stična A : 52,03 (poškodba zadnjega šprinterja)
Tanja Zelko Stična B v suvanju krogle : 8,67 metra.
Neva Stepic Šentvid pri Stični v metu žogice : 44,28 metra.

Ekipno so mlajši dečki Stične A osvojili 2. mesto, mlajše učenke Stične A 1. mesto, starejši učenci Stične A 1. mesto, starejši učenci Šentvida pri Stični 3. mesto in starejše učenke Stične A 2. mesto.

Urednik

VEČ TRENINGOV, BOLJŠI REZULTATI

20. april je bil za ivanške karateiste zelo uspešen. V Kočevju so se dekleta pomerila v katah za osnovno šolo, moški pa v ippon kumiteju in športnih borbah. V finalni del tekmovanja so se uvrstili kar štirje karateisti. Med njimi je bila najboljša Vesna Kastelic, ki je v katah zasedla 2. mesto. Odlično se je odrezala "novopečena" tekmovalka Ksenja Pušlar, saj ji je za vstop v finale zmanjkalo le 0,1 točke. Na koncu je osvojila 5. mesto.

V ippon kumiteju sta se za vstop v finalni del pomerila dva naša tekmovalca. Uspešnejši je bil Zlato Kristan, ki je ponovno dokazal, da je v karate tehniki med najboljšimi in ubranil 1. mesto iz Ivančne Gorice. Mitju Glavanu je preostalo 3. - 4. mesto.

V športnih borbah je napredoval tudi Gregor Kastelic. Žal mu v finalu ni uspelo premagati razploženega in izkušnega domačina. Zadovoljiti se je moral z 2. mestom v višji lahki kategoriji. Med zmagovalce pa se je po težki in zanimivi borbi v nižji težki

kategoriji vpisal tudi Matej Špindler.

Začelo se je lepo vreme in za nas to pomeni še več možnosti za treniranje. Treningi v naravi so veliko bolj prijetni, poleg tega pa lahko treniramo kolikor hočemo. Zato tudi dosegamo dobre rezultate.

Posebne priprave in treninge sta imela Franci Tomšič in Janko Kastelic. Odlično sta se odrezala 18. maja v Postojni na državnem prvenstvu za dečke in deklice. Dečki so se pomerili v osmih starostnih in težavnostnih kategorijah. Pri starejših dečkih v kategoriji do 55 kg je Franci izgubil v tretjem krogu, kar ga je stalo najmanj ponovitve lanskega 3. - 4. mesta; tako se je moral zadovoljiti s 5. - 8. mestom. Janko je bil prvič na državnem prvenstvu in si ravno tako v kategoriji starejših dečkov do 65 kg priboril 5. - 8. mesto. Je pač tako, da imajo izkušeni tekmovalci majhno prednost, popravnih izpitov pa pri karateju žal ni.

Vesna Kralj

55 LET MULJAVSKE BITKE

Osvobojeno ozemlje zahodne Dolenjske od aprila do junija 1942 - južno od proge Grosuplje - Novo mesto in vzhodno od proge Grosuplje - Kočevje, ni zgolj zemljepisni pojem, ampak mnogo več.

To so ljudje, ki so živeli na tem ozemlju, prežeti z ljubeznijo do svoje domovine, do svobode. Zavedali so se, da, kot pove Prešeren: "manj strašna noč je v črne zemlje krili, kot so pod svetlim soncem sužni dnovi!"

Ti ljudje so bili v čudežni pomladi 1942 povezani s I. slovensko brigado - II. grupo odredov v neločljivo celoto. Brigada je bila ustanovljena 5. aprila 1942 na Kremenjeku, njen center pa je bil Muljava - Znojile.

Brigada se je s kmečkim prebivalstvom tega kraja zlila v neločljivo celoto. Med kmečkim prebivalstvom je oživel tradicionalno puntarstvo in zaurila je pesem: "Zimzelen za klobuk, punt naj reši nas tlačanskih muk" (v tistem času okupatorskih).

Poudariti je treba, da v čudežni pomladi 1942 ni bilo ne belih in ne rdečih, ljudstvo še ni bilo razdvojeno, ampak enotno v boju proti okupatorju, zato so z brigado sodelovali vsi kot eden.

V času od aprila do junija 1942 je brigada, s pomočjo vsega prebivalstva, priborila že omenjeno svobodno ozemlje.

Brigada, ki je štela okrog 500 do 600 mož, je dosegla pomembne uspehe. Naj navedem le nekatere:

- 11. aprila boj na Blatnem klancu, ena četa 30 mož proti več sto Italijanom. Četa se je, čeprav z občutnimi izgubami, prebila iz obroča.

- 18. aprila je ena partizanska četa do zadnjega moža uničila kamion fašistične milice črnih srca iz Trebnjega. Sledil je boj v Bojanskem borštu. Italijani iz postojank Stična in Ivančna Gorica so bili kljub veliki premoči odbiti in so se z občutnimi izgubami umaknili. Sledili so napadi na železnico, vojaške transporte, na sovražni postojanki v Stični, Šentvidu in drugo.

- 21. do 23. maja 1942 je bila herojska bitka z elitnimi, večkrat številčnejšimi enotami SS na Jančah, kjer je brigada zadala Nemcem velike izgube.

- S 25. na 26. maj 1942 je bila znana prehranjevalna akcija v Višnji Gori.

Seveda je razumljivo, da se Italijani v času, ko so bili še zmagoviti v Afriki, ko so skupaj z Nemci stali pred Moskvo, niso mogli sprizniti z dejstvom, da obstaja v bližini Ljubljane svobodno partizansko ozemlje. Znano je, da je bilo takrat v celi Sloveniji le nekaj tisoč partizanov, oboroženih Italijanov pa več kot štirideset tisoč.

Da bi oprali nepopisno sramoto, so Italijani pripravili ofenzivo proti osvobojenemu ozemlju, da bi uničili partizane in ponovno vzpostavili svojo oblast.

6. junija 1942 je iz obkoljenega Žužemberka izvedla izpad 400-članska italijanska posadka. Pri Valični vasi so Italijani padli v zasedo Osipove čete 30 mož. Četa jih je začasno zadržala. Seveda je bil boj neenak: na enega partizana je prišlo 13 Italijanov. Po zadržanju jih je četa spustila naprej, a so istega dne popoldne padli v zasedo Šiškovskega bataljona kakih 100 mož. V boju v Smrečju pod Znojilami med Krko in Muljavo je bila italijanska kolona popolnoma razbita in poražena, partizani so zažgali avtobus, kamion, nekaj motorjev in poškodovali tank. Italijani so imeli občutne izgube, partizani so zaplenili precej orožja z minometom.

To je bil zelo velik uspeh Šiškovskega bataljona, začetek slavne šestdnevne Muljavske bitke, ki je trajala od 6. do 12. junija na osvobojenem ozemlju. Sovražnik je v naslednjih dneh poslal v boj več kot 3500 do zob oboroženih mož, z oklepnimi enotami, artiljerijo, avtomatskim orožjem in celo letalstvom. V živi sili je bilo razmerje 1 : 7 v korist sovražnika, v oborožitvi pa je bila še veliko večja prednost sovražnika.

Na drugi strani pa je bila izredna prednost partizanov pred Italijani, to je bilo prebivalstvo osvobojenega ozemlja, ki je v celoti sodelovalo s partizani.

To je izreden primer v zgodovini NOV, da so partizani proti taki premoči sovražnika le-tega premagali in obdržali osvobojeno ozemlje. Sovražnik se je po šestih dneh vrnil na izhodiščne položaje, II. grupa odredov pa je obdržala osvobojeno ozemlje.

Sovražnik ni naletel le na odpor II. grupe odredov, ampak na odpor celotnega prebivalstva. Borili so se vsi od partizanov, ki so se borili z orožjem, do otrok, starčkov in žena, da fantov in mož ne omenjam posebej. Vsi so sodelovali: kot kurirji, obveščevalci, izvidniki, preskrbovalci s hrano na položajih, borili so se v oboroženih vaških stražah in podobno.

TO JE KLJUČ SLAVNE ZMAGE V MULJAVSKI BITKI!

Namenoma nisem navajal števila ubitih v tej bitki, ker smatram, da se veličina bitke ne meri po številu mrtvih, ampak po uspehu, ki je z bitko dosežen.

Na primeru Muljavske bitke vidimo, kakšne uspehe bi v NOB lahko dosegali, če bi ostala med Slovenci taka enotnost, kot je bila pomladi 1942, če ne bi kasneje prišlo do razdora in delitve na bele in rdeče med Slovenci. Če hočemo doseči uspehe in boljše življenje občanov Občine Ivančna Gorica, moramo biti tudi danes tako enotni. Delati moramo vsi, ne glede na strankarsko pripadnost, le za dobro občine in vseh njenih prebivalcev.

Ciril Jurčič

OBČNI ZBOR DRUŠTVA
UPOKOJENCEV STIČNA

V DU Stična-Ivančna Gorica smo imeli 31. 3. 1997, kakor vsako leto na velikonočni ponedeljek, redni letni občni zbor, katerega se je glede na obsežnost terena in starostno populacijo udeležilo kar zadovoljivo število članov, saj nas je bilo prisotnih 161.

Kot gostje so bili povabljeni: župan občine Ivančna Gorica Jernej Lampret, delegatka ZDUS Anica Bergant ter predsednik in tajnik občinske zveze DU Grosuplje Franc Lajevec in Jože Smole. Vendar se je vabilu odzval le župan občine Ivančna Gorica, in še on se je zadržal le krajši čas ter je zaradi obveznosti še pred pričetkom razprave zbor zapustil. Ostali pa so se opravičili.

Prisotni smo potrdili poročila o delu upravnega odbora in izvolili dva

nova člana UO, in sicer Rožo Koželj iz Stične in Viktorja Kastelica iz Metnaja. Na občnem zboru smo obravnavali problematiko društva. Zlasti je izstopalo vprašanje društvenih prostorov, kjer bi se upokojenci lahko sestajali. Če bi tak prostor imeli, bi se članstvo prav gotovo povečalo. Opažamo tudi, da je na našem območju veliko sorazmerno mladih upokojencev, ki pa niso včlanjeni. Ljudje govorijo, da jih je sram, da bi se tako mladi včlanjevali v društvo. Vendar, zakaj bi jih bilo sram biti član, če jih ni sram prejemati pokojnino.

Ker se Ivančna Gorica zelo hitro razvija in ni več pretežno kmetijsko območje, bi bilo treba razmišljati o gradnji doma za starejše občane, ki bo sčasoma zelo potreben.

Obravnavali smo tudi predlog o ukinitvi občinske zveze društev upokojencev Grosuplje in sklenili, da se zaradi organiziranja novih občin ZDU Grosuplje razpusti in ustanovi koordinacijski organ, ki bo povezoval DU iz prejšnje občine Grosuplje.

Obravnavali smo še več vprašanj in dali več predlogov za naše nadaljnje delo. Med drugim smo govorili tudi o tem, da se ne ve, kdo je pravi lastnik sedanje pisarne. Za popestritev pa so poskrbeli pevci, ki jih vedno radi poslušamo.

Na koncu se moram zahvaliti KS Ivančna Gorica, ki nam je brezplačno odstopila dvorano, za občni zbor.

Jakob Klovár

O ZDRAVJU IN BOLEZNI (I.)

Marsikomu se zdi, da je zdravje nekaj tako naravnega in notranje prepoznavnega, da o tem ni kaj govoriti. Morda je temu res tako. Morda pa bo tale naša rubrika pomagala izostriti pogled in uzreti kakšno poprej prezrtovo povezavo med vsakdanjimi dogodki in zdravjem.

Temeljna resnica o zdravju je: zdrav duh v zdravem telesu. Morda bo nenavadno slišati, toda če človeka nič ne boli in ima močno telo, še ne pomeni, da je zdrav. K zdravju sodijo še občutki, misli, razpoloženje, življenjska drža. Kako se človek odziva na različnost, na neznanost, na kritiko, kako se spopada s težavami, ali spoštuje sebe in druge ljudi? Vsa ta vprašanja (in še številna druga) in odgovori nanje so pomembni dejavniki - duševnega zdravja. Zdravega duha vzgajajo na začetku življenjske poti tisti, ki skrbijo za malega človeka - otroka (starši, sorodniki, skrbniki, vzgojitelji, učitelji...). Pozneje pa na človekovo duševnost dodobra vplivajo družbeno sprejete vrednote. Telesno in duševno zdravje sta povezana in vplivata drug na drugega tako, kot sta, denimo, nerazdružno povezana korenina in list rastline. Če je telo bolno, potem bolečina, slabost ali kakšna telesna hiba rodijo stisko, izzbijajo strah in nelagodje, zaskrbljenost

in razdražljivost. Če pa dolgo časa nosimo v sebi nezaupanje, črnogledost, strah (ki se ga zavedamo ali ki smo ga odrinili v podzavest), občutek ogroženosti, ozkosrčnost in nestrpnost, potem tudi najkrepkejšo telo ne bo moglo ohraniti svoje vitalnosti. Stiska, stres, strah, notranja temačnost proizvajajo telesne spremembe - odpornost telesa se počasi krha zaradi sprememb v izločanju določenih žlez v telesu, nastopijo spremembe v delovanju živčevja in ožilja, pojavijo se lahko nekatere kronične in alergijske bolezni, srčna in trebušna obolenja. Celo pri določenih rakastih obolenjih je potrjen zanesljivi vpliv duševnosti - ugotovljena je večja obolelost za temi oblikami rakastih bolezni pri ljudeh, ki svoja čustva potlačijo, in jih odriavajo v podzavest, ne da bi se z njimi soočali in se naučili, kako naj jih pravilno kontrolirajo. Telesni in duševni svet človeka tvorita krog, v katerem sleherni dogodek kjerkoli znotraj tega krožnega vesolja vpliva, posredno ali neposredno, na celoto.

Da so za telesno zdravje temeljni dejavniki prehrana, čistoča (skrb za higieno), gibanje in počitek, smo verjetno slišali vsi. Težko bi trdila, da se vsi tega zavedamo. Eno je, vemo, slišati nekaj, drugo pa ustaviti se ob

slišanjem, poglobiti se v razmišljanje o tem in z notranjim odmikom (kot da opazujemo koga drugega) opazovati sebe, svoje navade in njihove posledice. Tako kot za telo, obstajajo tudi za dušo prehrana, higiena, duševno gibanje in počitek, ki niso nič manj temeljnega pomena za zdravje. Vse, kar slišimo (glasbo, hrup, tišino, petje ptic, lepe ali grde besede...), vidimo (pokrajino ali beton, skladno obliko ali smetišče, lepoto ali žaljivo grdobjo, ptiča ali avtomobil...), doživimo (plemenitost ali ozkosrčnost, razumevanje ali grobo zavračanje, pomoč ali nje odrekanje) - vse to je duševna hrana, ki je pomembna za izgradnjo naše notranjosti. Skrb za duševno higieno je tako pomembna za zdravje kot skrb za telesno čistočo. Ali bomo dovolili, da nas zastropijo strah, nasilje, pohlep..., ki se na nas zlivajo s TV ekrani, iz časopisja, ali bomo skrbeli za svojo notranjo čistočo? Tudi ta skrb ima svoja pravila in napotke. Vedeti, da je čas za učenje, usmerjeno razmišljanje, duševno aktivnost (gibanje) in čas za tišino, je še eden od mejnikov duševnega zdravja.

O vsem tem bo govora v naslednjih nadaljevanjih, preden se lotimo posameznih bolezni.

Dr. Biljana Dušič

Kokosove palme na peščeni plaži - prava eksotika (foto: L. Kutnar)

Lado Kutnar:

AFRIKA V MOJH OČEH - 3. del

Reportaža s popotovanja po zahodni Afriki, od tropskega pasu proti Sahari

RESNIČNA
EKSOTIKA

Ko človek pomisli na eksotične kraje, si v svoji glavi naslika približno tako podobo: peščene plaže ob turkiznomodrem morju, visoke kokosove palme, lahen vetrič... Ta podoba je za nas postala prava resničnost. Za to smo morali iti le približno 40 kilometrov od Abidjana. Ko smo prispeli v Grand-Bassan, nismo mogli verjeti svojim očem. Drobni pesek, ki ti kaj hitro napolni kopalke, ko te valovi nosijo sem ter tja, prave kokosove

palme, tropska milina in visoki valovi. Resnični raj na zemlji...

To eksotično sliko je dopolnila še skupinica razposajenih domorodcev na plaži. Kmalu smo prevzeli način njihove igre in se prepustili masi valov. Ta se je z vso svojo enkratno močjo poigravala z našimi prijetno utrujenimi telesi. Vendar, poigravanje na plaži nam ni zadoščalo, zato smo poskušali kljub veliki sili oceanskih valov splavati na odprto morje. To je verjetno povzročilo kar nekaj sivih las našemu črnemu spremljevalcu Ediju. Močno ga je zaskrbelo, da se kdo od naše odprave ne bi več vrnil na kopno, kljub našim zagotovilom, da smo dobri plavalci. Tamkajšnji valovi so res nekaj posebnega, saj te z veliko močjo obračajo, tako da praktično ne veš, ali plavaš proti dnu ali proti

površju. Kasneje nam je bila Edijeva skrb za naše preživetje mnogo bolj jasna, saj smo v Vodiču prebrali, da v tem predelu vsako leto kdo utone.

Eksotika je prišla v celoti do izraza, ko smo pod palmami sproščeno pričakali sončni zahod. Ob tem pa smo se osvežili še s sladko-kislim kokosovim mlekom in jedrcem tega čudovitega sadeža.

TRŽNICE

Eksotične pa niso samo obale Atlantskega oceana, ampak tudi tržnice. Afriške tržnice so pravi bazar barvitosti. Da resnično doživiš to kipenje življenja, moraš uporabiti prav vsa čutila. Pestrost barv, ljudi, trgovske robe je izdatno "zabeljena" z enkratnostjo vonjav in trušča. Tržnice mest Abidjana, Sikassa, Bamaka (glavno mesto republike Mali), Moptija so prava eksplozija čutnih užitek (ali neužitkov). Videti takšno tržnico je posebno, nepopisno doživeti. Tu se meša vonj po najra-

zličnejši hrani z vonjem eksotičnih dišavnic in s smradom živalskih iztrebkov.

Na tržnicah najdeš od posušenih rib, nenavadnih začimb, pisanega tekstila, delov za kolesa do kosti in kož najrazličnejših nepoznanih živali. Tu ponujajo svoje usluge tudi najrazličnejši obrtniki: krojači, čevljarji, brivci, mizarji, mehaniki koles itd. Tržnice so brezkončno gomazjenje ljudi in domačih živali. Reke ljudi so ponavadi zavite v značilen rdečkast prah, ki se dviga s prašnatih cest.

Skoraj po vseh cestah mest prosto teče površinska "kanalizacija", ki včasih dobi že kar opazne dimenzije. Iztrebki, ki prosto tečejo iz človeških bivališč, se na cesti zmešajo še z živalskimi in to je pravi raj za neštete insekte. Smrad prostotekoče ali odprte kanalizacije daje afriškim mestom svojevrstno obeležje.

(Se nadaljuje)

FOLKLORNA SKUPINA PEVSKEGA ZBORA SREDNJE ŠOLE JOSIPA JURČIČA IZ IVANČNE GORICE

Ljudska umetnost vsakega naroda je neusahljivi vir, iz katerega se je izoblikovala narodova kultura, zato je tako tudi s slovensko ljudsko umetnostjo. V njej spoznavamo življenje naših prednikov, ko odkrivamo korenine slovenstva. Dolžni smo, da neizmerno bogastvo naše dediščine ohranjamo s hvaležnostjo in spoštovanjem, saj ne bomo nikdar doumeli njene vloge v oblikovanju današnje podobe našega naroda.

Tudi o tem so razmišljali dijakinja in dijaki SŠ Josipa Jurčiča iz Ivančne Gorice, ko so se skupaj z mentorico Marto Steklasa, prof. glasbe, odločili za obujanje tradicije - za prikaz življenja Dolenjcev v preteklosti. Navdušeni člani Mešanega pevskega zbora SŠ Josipa Jurčiča Ivančna Gorica so bili zadovoljni, ko so dobili

v roke scenarij PRIHOD DOLENJSKIH FURMANOV V DOMAČO VAS, ki ga je oblikovala mentorica sama iz dolenjskih pesmi - napitnic in zbadljivk iz okolice šole. (Besedila je že pred leti poleg drugega gradiva zbirala s svojimi učenci prof. slovenskega jezika Breda Kramar). Dijaki so se z zbadljivkami in napitnicami prav zabavali, saj jim je dejansko narečje še domače. Mladi furmani in njihova dekleta pa so se ob dolenjskem cvičku zavrteli v značilnih plesih: zibenšrit, pokčoteš in obrahamova procesija. (Plesne korake je pomagala oblikovati prof. Polona Rus).

Ko so se mladi oblekli v šentviške noše (velikodušno jih je za ta nastop posodila folklorna skupina Vidovo iz Šentvida pri Stični), so bili nespoznani.

Dekleta pogrinjajo mizo, prinašajo potico, klobase, hlebce kruha in vino v štefanah ter nestržno pričakujejo svoje furmane. Ko se oglasijo vriski in pokanje bičev, jih dekleta pozdravijo s pesmijo Dolenjski furmani. Ob harmoniki se hitro zavrtijo in ob kozarcu vina poveselijo, temu pa že sledijo zbadljivke in napitnice, kot npr.:

Pri nas imamo enga lisjaka,
je žejen kakor sraka,
če mu ne daš piti,
če kure poloviti.

Ali pa:

Le pijmo ga, ne glejmo ga,
saj vince je, saj ni voda!
Ko bo pa vinca zmanjkalo,
pa pili bomo vodo!

Ob vadbi petja in plesov, predvsem pa na številnih nastopih so dekleta in fantje sami ugotovili, da lahko popolnoma pozabijo na disko. To pa je tudi eden od ciljev umetnostne vzgoje na srednji šoli.

S tem prikazom so povsod, kjer so nastopili, navdušili gledalce. Največ pa nastopajočim pomeni pohvala na državni reviji ljudskih pesmi, plesov in običajev PIKA, POKA POD GORO v Rogoški Slatini 9. maja 1997.

"S tem moramo nadaljevati," pravijo v en glas dijaki in profesorji Srednje šole Josipa Jurčiča iz Ivančne Gorice.

Breda Kramar

POMLAD NA MORJU

Otroci in prostovoljci s Centra za socialno delo Grosuplje smo se zopet udeležili tabora. Kot vedno smo si izbrali nekdanjo vojaško karavlo, ki so jo odlično priredili člani Zveze društev za cerebralno paralizo Sonček. Premančan, tabor navadno imenujemo Božiči, je manjši kraj nad Hrvatinjo, iz njega pa je čudovit razgled na slovensko morje in Trst.

Naš tabor je bil tokrat številčen: sestavljalo ga je 35 ljudi, vsi pa smo bili mlajši od 25 in starejši od 7 let. Ko nas je prijazen voznik šolskega avtobusa Stefan z našo kramo dostavil v Božiče, se je začel zelo oster vikend. Pošteno smo se namučili, preden smo se uspešno razvrstili po sobah. Za prostovoljce je kmalu zmanjkalo prostora; založili smo se z odejami in si priskrbeli poletne prikolice. Zvečer s mrazom pravzaprav niti nismo imeli pretiranih težav, ker smo bili preveč utrujeni od igranja nogometa, kartanja, plesa, kramljanja, kuhanja, pomivanja posode, crkljanja otrok in nenehne nadzora nad dogajanjem. Predvsem je pa tudi dolgo časa trajalo, preden so otroci, polni vtisov dneva, zaspali. Prostovoljci smo se pošteno namučili, preden so glavice nehale zaljubljeno šepetati o fantih, deklicah ali nogometu. Prvi večer ni pomagala niti pravljica niti karanje, kaj šele krog prijateljstva in večerja.

Odlične rešitve se je spomnila Alenka - fantiče je odpeljala na tek. Malce je pomagalo - prostovoljka Alenka je zelo kmalu zaspala!

Sobotno jutro nas je pričakalo zeleno, sveže in sončno. Novi prostovoljki Irena in Barbara sta nas presenetili z zgodnjim vstajanjem in pripravili odlični zajtrk. Bujenje je bilo precej zamudno, čeprav so nekateri fantiči začeli "regljati" že ob šestih

zjutraj. Ob devetih dopoldan smo bili vsi zbrani okrog miz za zajtrk, potem pa smo s pomočjo mladostnikov pomili posodo.

Začel se je jutranji direndaj - našli so žogo, loparje za badminton, svinčnike, krede in Das-maso. Otroci, ki so bili že prej na taboru, so uvajali novince, vse je steklo usklajeno in živahno. Odnos, ki se spleta med nami, je z vsakim taborom lepši.

Mlajši otroci so nas "okupirali" s pozornostjo. S tabora niso prišli nasmejeni in razneženi samo otroci, temveč tudi prostovoljci.

V 3 oz. 4 letih, od kar se socialni delavki Jožica in Erna, zdaj pa še Mateja, trudijo iztisniti iz vedno bolj skromnih denarnih rezerv in s pomočjo dorežljivih sponzorjev dovolj denarja in materiala za izvedbo tabora, se je razvila odlična ekipa prostovoljcev. Delo je steklo gladko, brez zapletov.

Večina prostovoljcev je bila na voljo otrokom, nekaj pa nas je pripravljalo zajtrke, kosila in večerje. Prav neverjetno je, kako elegantno in kreativno smo vedno pripravili ravno dovolj obilno večerjo ter zadovoljili okuse vseh. Naš jedilnik je vseboval mlečni riž, naslednji dan ocvrte ribe, potem smo organizirali žar ter spekli čevapčiče, pred odhodom pa smo si spekli pice....

Sobotno dopoldne smo zaključili s kosilom, potem pa smo se odpeljali na najbližjo obalo v Ankaran.

Dušan je organiziral zabavni program kar na obali. Malce s težavo nas je sicer spravil iz poležavanja na soncu, vendar smo se potem nasmejali ob gledanju tekmovalcev, ki so z zaprtimi očmi hranili partnerja. Tudi jedenje

jabolk, privezanih na vrvice, ni bilo tako preprosto. Žal nas je z obale kmalu pregnal veter, zato smo se vrnili v tabor.

Seveda je spet sledilo igranje nogometa. Zvečer smo planirali ples in piknik, zato smo okrasili jedilnico. Odlični kuharski pomočniki so izoblikovali čevapčiče, kuharski mojstri pa so se resno vrgli na delo. Po večerji nas je zopet čakalo pomivanje posode, potem pa ples. Tako zelo ognjevitno smo se lotili plesa z metlo, da smo metlo zlomili. Po plesu je bilo spet ogromno dela, preden smo otroke popeljali v posteljo. Organizirali smo tekmovanje v teku, zmagal je Anže. Tokrat smo dosegli svoj namen - čez kakšno uro so otroci zaspali. Prostovoljce je čakal resen sestanek.

V nedeljo smo se že zjutraj pripravili na odhod. Pospravili smo sobe, spakirali in po zajtrku sodelovali v krogu prijateljstva. Vsem sem, ponosna na skupino, razdelila priznanja, zatem pa smo si še natrosili cel kup pohval. V kuhinji pa so nas že čakale pice. Odhod je bil ob pol štirih popoldne. Odhajali smo zadovoljni s taborom in zelo utrujeni.

K čudovitemu času na taboru ni prispevalo samo požrtvovalno delo socialnih delavk Mateje, Jožice in Erne, temveč tudi darila sponzorjev, ki so nahranila udeležence tabora. Zahvaljujemo se in se, seveda, spet priporočamo sponzorjem: Ljubljanskim mlekarnam (sirarna Stična), Ribarnici Poreber, Taboru (gospodu Ahlinu), Fotu Kralj, Pekarstvu Ivančna Gorica, Mesarstvu Zupet in Mesarstvu Kirm ter Sadju in zelenjavi Kutič...

Melita Garvas

DNEVI SLOVENSKEGA IZOBRAŽEVANJA 97

Učenke in učenci Osnovne šole Stična smo se udeležili vzgojno izobraževalne sejemске prireditve DSI 97 v Cankarjevem domu v Ljubljani. Predstavili smo se z inovacijskim projektom Stoji učilna zidana, ki ga je izbral Zavod za šolstvo RS.

Na razstavnem prostoru smo 7. maja prikazali del stare učilnice, izdelkov in učnih pripomočkov od začetka tega stoletja dalje. Ti viri so shranjeni v Mini muzejčku na Muljavi.

Mentorici Zlata Kastelic in Metoda Livk sva predstavili naš šolski okoliš, nekaj kulturnozgodovinskih znamenitosti, rezultate projekta in možnost uporabe dosežkov pri delu z mladimi.

V petek, 9. 5. 1997, pa so v Cankarjevem domu nastopili trije otroški pevski zbori: z Muljave in s centralne šole, iz Stične in Višnje Gore, s programom Zapojmo v pomlad.

Ohranimo preteklost za prihodnost je bil naslov letošnjega raziskovanja in predstavitve turistične dejavnosti na naši šoli. Izdelali smo nalogo, v kateri smo predstavili manj znane zanimivosti Stične in Krke.

Dramski krožek je vabil na kmečki turizem s prizorčkom Leopolda Severja, ki je nasmejal občinstvo v Izlakah, kjer je 13. marca potekal 11. festival Turizmu pomaga lastna glava.

Na razstavnem prostoru smo se predstavili s slikovno podobo Krke in Stične, s predmeti iz starega mlina ter pripomočki za peko kruha in potic.

Med učenci so se pojavile številne zamisli in ideje, kako še lepše in bolje predstaviti naše kraje obiskovalcem. Mogoče pa bodo prav ti mladi raziskovalci nekoč udeležili svoje zamisli!

Zlata Kastelic in Metoda Livk, učiteljici slovenskega jezika in zgodovine, OŠ Stična

BELA KRAJINA PRIJAZNO SPREJELA MLADE PEVCE

Odlična predstavitev na medobčinski reviji otroških in mladinskih pevskih zborov 10. aprila 1997 v Ivančni Gorici je mlade pevce pospremila v prijazno Belo krajino na področno srečanje.

8. maj, prekrasen dan, toda na prenapolnjenem avtobusu manj lep. Prijazen sprejem Belokranjcev, srečanje z drugimi pevci in spet dobra predstavitev. Tako so se med 13 odličnimi zbori Dolenjske in Bele krajine izkazali naši trije - otroški pevski zbor OŠ Ferdo Vesel Šentvid pri Stični z zborovodkinjo Marto Steklasa in Dušanom Ješelnikom pri klavirju, mladinski pevski zbor OŠ Dobropolje z zborovodjem Mirom Rozmanom in najmlajši otroški pevski zbor Vrtec Ivančna Gorica z zborovodkinjo Majdo Adamič ter Igorjem Adamičem pri klavirju. In ta simpatični drobižek je požel tudi največ pohval in navdušujočih spodbud publike in strokovne žirije. Vsem iskreno čestitamo!

Vzpodbud je dovolj, med počitnicami si naberite novih moči, naslednje šolsko leto pa zapojte na republiški reviji v Zagorju!

Prijaznim in skrbnim vodstvom šol se ZKO kot soorganizator revije najlepše zahvaljuje za sodelovanje in pomoč.

Tatjana Lampret

V SVET ODRASLIH - TOKRAT Z VESELE PLATI

25. april je bil za zaključne letnike srednje šole Josipa Jurčiča poseben dan. Uradno smo se poslovili od najstništva in vstopili v svet odraslih in odgovornih ljudi. To smo simbolično ponazorili z vstopom skozi vrata, kjer smo tudi ugasnili maturantske svečke. No, pa pojdemo lepo po vrsti.

Slavnostni večer smo proslavili v teniškem centru na Otočcu. Generacijo 1996/97 je sestavljalo 109 maturantk in maturantov ter ostalih povabljenih, tako da je bilo vseh prisotnih okoli 650. Prireditev se je začela ob 20. uri. Po uvodni predstavitvi in zahvalah smo maturantje zapeli že tradicionalni Gaudeamus ter odplesali četvorko. Nato je ravnateljica z maturantom zaplesala otvoritveni ples in tako "krstila" plesišče, na katerem so lahko profesorji in dijaki, kasneje tudi starši, dokazovali plesne veščine.

Večerjo smo maturantje že nestržno pričakovali, saj nam je že pošteno krulilo po želodcih.

V razvedrilnem programu, ki je sledil, so se zvrstile različne igre in plesi. Večer se je zavlekel še dolgo v naslednje jutro, saj rajanju ni bilo ne konca ne kraja.

Ob koncu bi se maturantje radi zahvalili vsem sponzorjem, ki so na kakršenkoli način pomagali pri ureditvi tega res sanjskega večera. HVALA!

Benjamin Žagar

USPEŠNI TEKMOVALCI IZ KEMIJE

Kemija postaja v današnjem svetu naglih sprememb vedno bolj pomembna gospodarska in znanstvena panoga. Zato so se osnovnošolci iz stiške, šentviške in višnjegorske šole v velikem številu udeležili tekmovanja v Trbovljah. Tam so prejeli deset srebrnih Preglovih priznanj, pet tekmovalcev pa se je uvrstilo v državno selekcijo, kjer se bodo potegovali za zlata kemijska odličja. Uspešnim tekmovalcem iz naše šole iskreno čestitamo.

Leopold Sever

KNJIŽNICA GROSUPLJE
Adamičeva 15

OBVESTILO O OTROŠKEM DODATKU

Center za socialno delo Grosuplje obvešča vse dosedanje upravičence do otroškega dodatka in vse vlagatelje, ki so letos prvič oddali vlogo za uveljavitev otroškega dodatka, da smo do konca maja za vse preverili upravičenost do otroškega dodatka na podlagi predloženih dokazil.

Na podlagi tega bo že v juniju nakazan otroški dodatek. Zaradi težav, ki so posledica začasnega financiranja proračunskih porabnikov, žal do takrat ne boste prejeli odločbe o

dodelitvi oziroma višini otroškega dodatka, pač ba boste že od 15. 6. 1997 prejeli nakazilo otroškega dodatka.

Odločbe o tej pravici bomo skušali natisniti in vam jih vročiti takoj, ko nam bodo to omogočala materialna sredstva. Višino otroškega dodatka boste lahko do tedaj ugotovili le po vpisu v hranilne knjižice ali po prejemu informacij o nakazilih na vaše tekoče račune.

Na centru za socialno delo Grosuplje zaradi velikega števila upravičencev ne bomo dajali informacij o konkretnih zadevah, ker tega ne zmoremo zaradi obilice dela in kadrovskega primanjkljaja. Za orientacijo pa naj povemo, da od več kot 4000 vlagateljev otroški dodatek ni bil dodeljen le 60 vlagateljem, ker so presigli z zakonom postavljeni cenzus.

Center za socialno delo Grosuplje

ELVEZ d.o.o.

Grintovec 11
1294 VIŠNJA GORA

RAZPISUJE

Prosta delovna mesta:

Nastavljalec strojev

1 delovno mesto

Pogoji:

- V. ali Iv. stopnja izobrazbe - strojne ali elektro smeri
- izkušnje pri nastavljanju orodij in strojev
- zaželjeno znanje nemškega jezika
- delo na računalniku
- poznavanje dela s proizvodno dokumentacijo
- slovensko državljanstvo

Zaposlitev je za nedoločen čas, s 3-mesečnim poizkusnim delom

Prednost pri izbiri bodo imeli kandidati iz občin Grosuplje in Ivančna Gorica

Prijave sprejemamo do zasedbe delovnih mest: ELVEZ D.O.O. Grintovec 11, 1294 Višnja Gora
tel./fax: (061) 784-023, 784-630

Delavke v proizvodnji

2 delovni mesti

Pogoji:

- ročna spretnost
- zaželjene delovne izkušnje v proizvodnji
- slovensko državljanstvo

Zaposlitev je za določen čas z možnostjo kasnejše redne zaposlitve

Klasje

IMA KNJIGO REKORDOV

PRED PRIČAMI DOKAZANI REKORD

V nekoč zelo razširjeno vozilo šajtrgo se je v Podbukovju pri Krki spravilo nič manj kot osem potnikov, čeprav vozilo ni registrirano za toliko oseb. To je prvi dosežek, vpisan v knjigi rekordov našega časnika. Veselim in domiselnim Podbukovčanom čestitamo.

LJUBEZEN NA KOZOLCU IN POD NJIM

Včasih so imele naše družine dosti otrok, hiše pa majhne, da se človek čudi, kam so se dali. Povrhu je pri hiši vedno ostal še kak stric ali teta, da je bila gneča še večja. Najhuje je bilo pzimi, ko so si postiljali okoli peči ali celo v hlevu pri živini. Zategadelj so fantje, brž ko se je malo stoplilo, spali v senu na kozolcih in svisljih. Iz razumljivih razlogov matere niso pustile, da bi si to privoščila tudi dekleta, ker je nanje zunaj brez nadzorstva prežalo polno nevarnosti. Tu in tam pa so bile tudi v tem pogledu izjeme. V vasi nedaleč od Ivančne Gorice so živele tri radožive sestre. Njihova mati je bila bolj popustljiva in jim je dovolila spanje na senu na domačem kozolcu. To so kmalu izvahali vaški fantje in hodili dekletom nagajat. Nekateri so splezali po letah na kozolec in se potem hvalili, da so bili pri puncih vsestransko uspešni. To je prišlo na uho tudi Korelnu iz širše sosesčine in pri pričih so se mu pcedile sline po ljubezenskih užitkih na senu. Poprosil je dobrega prijatelja Dolfeta, da ga je zvečer z motociklom potegnjal v bližino kozolca na katerem so spale mladenke. "Le pridi čez eno uro pome, saj bom hitro "fer-tig", je naročil prijatelju.

Dolfe se je čez dobro uro res ustavljal na dogovorjenem kraju in našel prijatelja sedečega na kupu peska ob cesti. "Si dobil?", ga je pritajeno vprašal. "Dobil, dobil", mu je skrušeno odgovoril Korel. "Toliko sem dobil, da bom imel za nekaj časa zadosti!" Potem mu je razložil, kaj se je zgodilo. V temi je tipal po kozolcu in nenadoma telebnil skozi luknjo za seno na tla. Na nesrečo ga je pri padcu še vaga od vprežnega voza pošteno kresnila po nosu. Korel se je potem s težavo skopal na motocikel in Adolf ga je odpeljal naravnost domov. Pravijo, da po tistem Korel ni nikoli več v tisti vasi iskal ljubezenskih užitkov.

L. S.

Vabilo k sodelovanju

Slovenski verski muzej vabi k sodelovanju kandidate za vodiče po muzejskih zbirkah in samostanu. Starostne omejitve ni, od bodočih vodičev (s končano srednjo šolo) pričakujemo zanimanje za umetnostno in splošno zgodovino. Delo je honorarno in ga vodiči po dogovoru opravljajo čez celo leto (dopolodne in popoldne), največ pa v sezoni, to je od marca do junija ter od septembra do decembra.

Vse interesente vabimo na pogovor!

Vodstvo muzeja

V spomin
Nisi rekel niti zbogom,
niti roke nam podal,
neusmiljeno te smrt je vzela,
a v srcih naših vedno boš ostal.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi moža, očeta in dedija

MILANA CEGLARJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam izrazili sožalje, darovali cvetje in sveče ter ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti.

Hvala gospodu župniku za lepo opravljeni obred, stiškim pevcem za občuteno zapete pesmi ter gasilcem in Antonu Nosetu za ganljive poslovilne besede.

Hvala vsem za vse.

Globoko žalujoči vsi njegovi

ZAHVALA

ob boleči izgubi naše drage mame

Julijane FURJANIČ

Zahvaljujemo se vsem, ki so v težkih dneh slovesa sočustvovali z nami, nam izrekli sožalje, podarili prelepo cvetje in sveče ter jo pospremili na njeni zadnji poti.

Posebno zahvalo namenjamo osebju Doma starejših občanov Grosuplje, dr. Janezu Zupančiču in osebju ZD Ivančna Gorica, ZB, pevcem za občuteno zapete pesmi in godbenikom.

Otroci: Jožica, Nada, Sonja, Darja in Miha

ŽIVLJENJE JE OMAHNILO!
SPOMIN NANJ PA OSTAJA
IN NAJ ŽARI
NA VEČNI POTI
NASTAJANJA IN MINLJIVOSTI!

ZAHVALA

Ob tragični izgubi našega ljubega sina

DEJANA MIGLIČA

iz METNAJA

izrekamo iskreno zahvalo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za darovano cvetje, sveče, darove in izrečeno sožalje.

Posebna zahvala velja VVZ Višnja Gora, Gasilskima društvoma Metnaj in Stična, sošolcem iz Osnovne šole Stična, vsem govornikom za lepe poslovilne besede, pevcem za občuteno zapete pesmi, gospodu župniku za lep obred ter vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovo prezgodnjo zadnjo pot.

Žalujoči: mami, oči in sestra Natalija v imenu vsega sorodstva.

DEJANU V SPOMIN

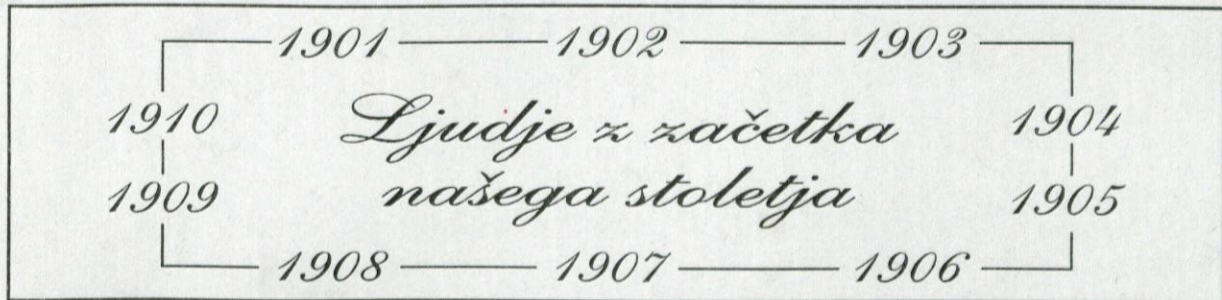
Bilo je lepo pomladno popoldne. Odšel si, ne da bi povedal, kam. Tisti trenutek, ko si zapeljal na cesto, je vsem nam spremenil življenje. Nihče si ni mogel zamisliti, da bi ravno tebe doletela tako kruta usoda.

Odšel si in nihče te nam ne more vrniti. Kljub svojim 17-im letom si nam dokazal, da zmoreš marsikaj. Postavil si si cilje, ki so bili uresničljivi, a jih na žalost nikoli ne boš mogel uresničiti. Vsi tvoji načrti za prihodnost so izginili. Mi, tvoji sošolci zaključujemo šolo, odhajamo v poklice, a tebe ni med nami. Pogrešamo te.

Pogrešamo tvoj veseli smeh in tvoje prijazne pogovore.

Na tvojo zadnjo pot smo te pospremili v prepričanju, da te za vedno ohranimo v svojih srcih takšnega, kot si bil.

Tvoji sošolci in sošolke z razredničarko

MARIJA ŠINKOVEC - HRIBARJEVA MAMA

V našem časniku sem starodavno vas Korinj že večkrat omenjal. Tokrat sem se oglašil pri Hribarjevi mami, ki tam živi že polnih devetdeset let. Doma je, bila pri Drobiževih na Malem Korinju, dobrih sto metrov niže. Ko je imela 22 let, se je poročila s Hribarjevim Jožetom in prišla na

Veliki Korinj, na možev dom. Tiste čase mladi, posebej dekleta, niso imeli odločilne besede pri izbiri zakonca. Dokončna odločitev je bila odločitev staršev, pri Drobiževih je bil to oče. Ta je Marijo zelo cenil, ker je bila delavna in varčna. Nič koliko vozov oglja sta s konji speljala prodat v Ljubljano. Pasla je drobnico, govedo in konje, zraven pa pridno nabirala gobe, robidovo listje in druga zelišča. Tako si je delček dote že sama prislužila, a tudi oče pri tem ni skoparil; celih sedem tisočakov je dobila, ko je šla od hiše, in še lepo njivico blizu novega doma ji je namenil. Potem so kar po vrsti prihajali otroci; šest se jih je rodilo v hiši: trije fantje in tri dekleta. Čeprav so živeli skromno, je bilo vendarle lepo, ko so bili vsi skupaj. Potem je prišla zlovešča vojna z vsem trpljenjem. Najbolj bridko je bilo ob njenem koncu, ko so nedaleč proč povsem po nedolžnem pokončali njenega moža Jožeta. Potem se je sama zagrizeno spoprijela z življenjem in poskrbela, da so otroci vendarle odrasli. V najtežjih trenutkih je

veliko utehe našla v molitvi. Ta je tudi danes njena stalna spremljevalka. Marija trdno veruje, da bo ob njeni zadnji uri prišla ponjo nebeška mati Marija in jo odpeljala tja, kjer dobijo plačilo vse poštene in trpeče človeške duše.

Marija je bila celo življenje potrpežljiva in skromna. Taka je bila tudi letos 6. aprila, ko je praznovala svojo devetdesetletnico. Tole bom še posebej zapisal v poduk nam vsem: Marija je bila vse življenje skromna v prehrani, uživala je zelo malo mesnih jedi. Najrajši je imela mlince, namočene v mleku. Ti so bili zanjo že prava gostija. Danes lepo skrbi zanjo hči Marija, pa tudi drugi njeni otroci in vnuki so pozorni do nje.

Ob slovesu sem ji zaželel še na mnoga leta in da bi se ji izpolnila vsa pričakovanja tukaj in tam čez, kamor ob koncu vsi odidemo. Spotoma sem obiskal še Mežnarjevo mamo, Terezijo Šinkovec z Malega Korinja. Letos je namerila že petindevetdeset let. Prinesel sem ji prijazne pozdrave iz našega uredništva.

Leopold Sever

POLICIJSKA KRONIKA

27.4.97: Ob 9.40 je bilo izsiljevanje prednosti vzrok za prometno nesrečo z odrgninami in materialno škodo v Krški vasi. Do nesreče je prišlo, ko je voznik juga pripeljal po lokalni cesti iz Krške vasi in nameraval prečkati regionalno cesto, pred katero stoji prometni znak križišče s prednostno cesto. Voznik je zapeljal na regionalno cesto v trenutku, ko je iz smeri Ivančna Gorica skozi križišče vozil voznik škode. Kljub zaviranju je voznik škode s prednjo stranjo vozila trčil v desno bočno stran juga. V nesreči sta potnici iz juga zadobili odrgnine, na obeh vozilih pa je nastala škoda, ki znaša približno 320.000 SIT.

8.5.97: Ob 13.05 se je na magistralni cesti pri naselju Spodnja Draga zgodila prometna nesreča z materialno škodo, zaradi vožnje po levi strani vozišča. Do nesreče je prišlo, ko je voznica opel corse nenadoma zavila iz kolone na nasprotni vozni pas in s prednjim levim vogalom trčila v voznika opel astre, ki je vozil naproti, ravno tako v koloni. Po trčenju sta se oba ustavila ob desnem robu vozišča. Telesnih poškodb ni bilo, na obeh vozilih pa je bilo škode za 500.000 SIT. Voznica, ki je bila tuja državljanka, je bila kaznovana z denarno kaznijo 15.000 SIT.

12.5.97: Ob 14.20 se je na Cesti Dolenjskega odreda v Višnji Gori zgodila huda prometna nesreča, ki je vzela novo mlado življenje. Do nesreče je prišlo, ko je voznik kolesa z motorjem brez čelade zapeljal z dvorišča na cesto v trenutku, ko je po prednostni cesti pripeljala voznica cordobe, ki je brez zaviranja trčila v kolo z motorjem. Voznik kolesa z motorjem je po trčenju padel na pokrov motorja, od tod pa na travnato površino ob vozišču, kjer je hudo poškodovan obležal. 18.5.97 pa je v bolnišnici podlegel ranam.

25. 4.97: Neupoštevanje odredbe policistov in kršenje javnega reda in miru se je za mladega voznika z območja Litije končalo na Povšetovi 5 v Ljubljani. Te večera je policijska patrolja na cesti II. grupe odredov v Ivančni Gorici ustavljala voznika renault clia, ki pa na dani znak ni ustavil, ampak je pospešil hitrost v smeri Muljave. Policista sta vozilo zasledila za začetku naselja in voznika videla zadnji trenutek, ko je zapustil vozilo. Takoj zatem sta ga prijela in privedla nazaj do vozila, kjer pa je po legitimiranju pričel policistoma groziti, nato pa ju odrinil in poskušal pobegniti. Policista sta ga prijela, pri tem pa je enega skušal brcniti, zaradi česar sta ga vklenila v lisice. Ker je ves čas postopka vpil in grozil policistoma s pobjem družine, se je znašel v prostorih za treznjenje, prisluzil pa si je predlog za kaznovan-

je zaradi kršitve cestnoprometnih predpisov in javnega reda in miru.

8.5.97: Popoldan so policisti na Ljubljanski cesti v Ivančni Gorici legitimirali tri mlajše osebe. Ob osebnem pregledu so pri Grosupelčanu našli 0.09 g heroína, ki so mu ga zasegli in zanj predlagali postopek pri Sodniku za prekrške Grosuplje zaradi posedovanja mamil. To je bil drugi zaseg mamil v Ivančni Gorici v zadnjih dveh mesecih.

8.5.97: Policisti so z vztrajnim zbiranjem obvestil v začetku maja prijeli štiri mladostnike z območja Trebnjega in Višnje Gore, ki so letos zagrešili nekaj kaznivih dejanj. Najprej so meseca februarja vlomili v Šolski center Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici in iz njega poskušali odnesti osebni računalnik. Pri tem sta dva, ki sta po nalogu tretjega vlamljala, sprožila alarm, zaradi česar sta pobegnila.

Policisti so tudi odkrili, da so vsi štiri aprila vlomili v lokal Jurček pri Šolskem centru in iz njega pobrali sladkarije, pijačo in nekaj drobiža ter lastnika oškodovali za 36 tisočakov.

Dva od njih sta v začetku maja ukradla avtoradiokasetofon iz katrece, parkirane pred železniško postajo v Ivančni Gorici. Aparat so policisti zasegli in ga vrnilo lastniku, prav tako dve kaseti in sončna očala, ki sta jih zmikavta vzela iz drugega vozila v Ivančni Gorici. Policisti pozivajo lastnika teh stvari, da jih prevzame na Policijski postaji Grosuplje.

Dva od četverice pa sta vlomila tudi v starejšo hišo v Bratnicah in poskušala vlomiti v istem naselju v počitniško hišico, vendar sta od dejanja odstopila, ker so bile na oknih rešetke. Osumljeni pa so izvršili še vrsto kaznivih dejanj na območju Trebnjega.

Da so se vsa opisana dejanja raziskala, gre zahvala tudi dobremu sodelovanju policistov s Policijske postaje Grosuplje s policisti iz Trebnjega.

12.5.97: Mladi Novomeščan si je omislil svojevrstne goljufije po bencinskih servisih. S svojim jugom se je tega leta dvakrat pripeljal v Ivančno Gorico in v vozilo natočil skupno 53 litrov goriva, nato pa z izgovorom, da gre na bankomat po denar, odpeljal, ne da bi poravnal svoj dolg. To je storil tudi na drugih bencinskih servisih, in sicer na Otočcu, v Novem mestu, Dolenjskih Toplicah in Ljubljani. Zaradi tega si je prislužil kazensko ovadbo.

POLICIJSKA POSTAJA
GROSUPLJE

REŠEVALCEM NAGRADNE KRIŽANKE

Vse kaže, da zelo radi rešujete križanke, saj smo pravih rešitev dobili le nekaj manj kot 200.

Nagrade res niso pretirano bogate, so pa in izžrebali smo naslednje reševalce:

1. nagrado je prispeval Studio Markelj in sicer barvni film, razvijanje in izdelava fotografij nagrado je dobila: Tatjana Mikec, Stična 4
2. nagrado je prispevala KZ Stična - Zadrugi hram: dve pizzi in dve pivi nagrado je dobila: Amalija Kralj, Ljubljanska c. 5, Ivančna Gorica
3. nagrado pa je dala avtopralnica Šipca. Razume se, da vam bodo tam oprali avto. nagrado je dobila: Janja Zupančič, Sp. Draga 38

Tokrat križanke ne objavljamo, ker nam ni uspelo dobiti nagrad. Morda v naslednji številki.

MALI OGLAS

Travo za košnjo oddam. Informacije na tel. 776-434.

PREKLIC

Preklicujem besede, izrečene Radu Hrovatu v bifeju Ambrus.

Pavel Perko

ZLATO ČAKA NA VAS

Zlatarstvo Tadžina, ki po novem deluje pod okriljem združenih podjetnikov ŠTIRICA (okrepčevalnica, zlatarna, cvetličarna in fitness) je ob Novem letu pripravilo nekaj zlatih nagrad. Vendar pa vse še vedno niso našle svojih lastnikov, zato vas zlatar poziva, da pridete preverit številke na vaših (morebiti spravljenih) srečkah. Morda sreča čaka prav na vas.

TELEFONSKE ŠTEVILKE, KI JIH POTREBUJETE

Policija - nujni primeri	113
Policijska postaja Grosuplje	763-122
Policijska postaja Ivančna Gorica	778-402
Občina Ivančna Gorica	777-697
	778-385
	778-384
Krajevni urad Ivančna Gorica	777-052
Zdravstveni dom n.c.	778-769
Zdravniška dežurna služba	0609/624-071, 777-039
Otroški in šolski dispanzer	777-079
Krajevna skupnost Ivančna Gorica	777-367
Lekarna	777-153
Nova Ljubljanska banka	777-101
Pošta	778-411
Železniška postaja	777-038
Veterinarski zavod	777-111
Vrtec Marjetica	777-156
Zavod za gozdove (Ljubljana)	777-371
Upravna enota Grosuplje n.c.	764-311
	764-238
	764-561

G o v o r i s e

ČRNA URA IN MALI JURČEK

Sonce meče svoje nežne žarke po kranjski deželi.

Otroci na igrišču gradijo svoje gradove na mivki. Mrak. Črna megla. Sonce izgine, žarki niso več svetli, sivi so, mračni, otožni. "Kaj je to?" vpraša nejeverno mali Jurček vzgojiteljico. "Ah," zavzdi-

Ne samo, da se govori, ampak je to tudi želja večina prebivalcev Ivančne Gorice, da bi bil občinski praznik vsaj dvakrat, če ne celo večkrat na leto.

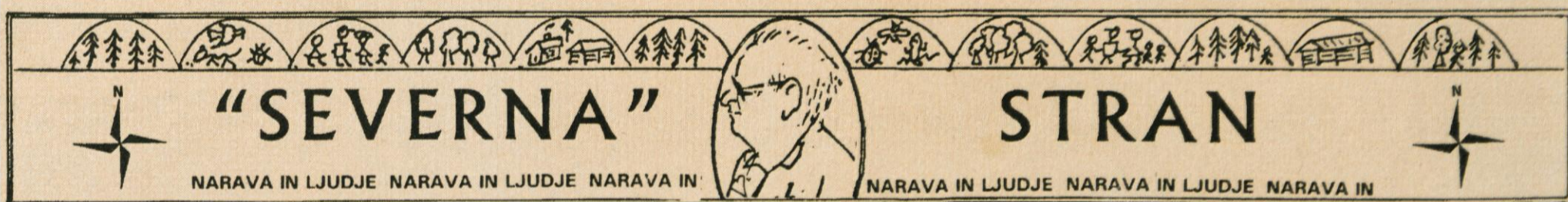
Pri tem niso mislili le na občinske nagrade, ampak na dejstvo, da se ob praznikih ureja zunanji videz kraja.

Jo, kaj bi vse še morali postoriti v glavnem »mestu« občine Ivančna Gorica!

hne, "tovarna ima spet svojo črno uro." Mali Jurček se ne da in spet radovedno vpraša: "A tista tovarna, kjer dela tudi moj ati?" Ja, tista, kjer tvoj ati služi težke d'narčke, črne d'narčke, doda in potrди vzgojiteljica ter hitro pokliče otroke v beli vrtec, ker se črna megla hitro približuje belemu vrtcu... In tako je minil še en kratek izhod malčkov.

Sonce zopet dobi na moči, prežene črni oblak in mali Jurček se spet lahko igra na svoji črnkasti mivki...

mali Dušan

ZA DOBRO VOLJO

OBČINSKE FINANCE I.

V naši rubriki se z občinskimi financami že lep čas nismo ukvarjali, zato je finančno stanje spet težko, da ne rečem brezupno. To so opazili tudi občinski možje in dejali: "Temu je treba enkrat za vselej napraviti konec." Staknili so glave in globoko modrovali. Ko se se razmaknili, so bili sijočih obrazov, kar je pomenilo, da so prišli na jako dobro idejo. "Zapiši", so naročili glavnemu občinskemu pisarju, "zapiši, da bomo odslej tiskali lasten denar", so bili odločni. "Kdo bo kar naprej čakal na tiste fičnike iz državnega proračuna. Natiskali si bomo sproti toliko denarja, kolikor ga bomo potrebovali - smo bili še pred dobrega pol desetletja Jugoslovani ali nismo?" Potem so sprejeli še nekaj sklepov, ki so potrebni za vodenje lastne monetarne politike.

Seveda je odločitev trenutno še strogo zaupna, zato se o tem, spoštovane bralke in spoštovani bralci, pogovarjajte le potihoma. Saj veste, da v sosednjih občinah naravnost prežijo, kako bi nam ukradli kakšno dobro idejo.

Stvar je v polnem teku in bomo o njej zanesljivo še poročali.

Poslopje banke v Ivančni Gorici, trenutno še v lasti Ljubljanske banke. Po nacionalizaciji bo to sedež občinske emisijske banke. Ime bo v glavnem kar ostalo, le "Ljubljanska" bo treba prestaviti v "ivanško", pa bo vse v redu. In zaščitni znak bo seveda tudi nov.

"HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI!!!"

2. ZEMLJA PIŠE SVOJ DNEVNIK

Naša Zemlja je zanimiva zgoraj, kjer živimo, a je vredna pozornosti tudi pod površjem. Za razliko od površine, so spodaj spremembe našim očem prikrite in povečini bolj počasne. Toda o vsem, kar se zgodi, Zemlja piše svoj dnevnik, ki ga včasih tudi pokaže. Če smo vsaj malo vedoželjni, ga lahko beremo kot zanimivo knjigo. Nekaj malega iz življenja naše Zemlje se je pred nekaj leti razkrilo pri gradnji ceste od Zagradca do Ambrusa. Majhen list iz zajetne knjige Zemljine kronike preberimo skupaj, če ste pri volji, spoštovane bralke in spoštovani bralci.

Povsem na vrhu je tanka plast črnice. Značilno črno barvo ji daje primešan humus. Tanka plast zadrži le malo vode, zato je tu hitro suša. Pod humozno plastjo je deset različno vidnih peščenih plasti, različne debeline in barve. Razen zgornje plasti so vsi sloji nastali z usedanjem v davnem jurskem morju pred dobrimi 150 milijoni leti. To je bilo tiste čase, ko so po zemlji hodili zmajasti plazilci zavriji. Šolani geologi pravijo, da so temnejše plasti usedlin nastale z odlaganjem organskih snovi, predvsem rastlinskega izvora, v svetlejših plasteh pa je bil prispevek živih organizmov dosti skromnejši. Iz teh in drugih znamenj lahko izvemo, kakšne razmere so vladale tedaj v naših krajih.

V našem primeru sta najbolj zanimiva dva lokalna preloma zemlje. Prelom, označen z A, je zapolnjen s črnimi snovmi organskega izvora, ki jih je tja stoletja odnašala gnojnica z bližnje domačije. Prelom B ni bil v tolikšni meri deležen človeškega vpliva. V razpoko je voda sprala glinasto prst, zato je rjavordeče barve. Tu je še nekaj: vzdolž celega preloma so kamnine močno zdrobljene zaradi trenja obeh sten. To se je dogajalo zlasti ob potresih.

SKRIVNOSTNA SLIKA

Lahko vam obljubim pet učiteljskih plač, pa ne boste zadel, kaj je na fotografiji. Priznati moram, da tudi jaz ne bi uganil, če ne bi sam napravil tega posnetka. Takole je bilo: ob starem vodnjaku je cvetela jablana, ki je obetala lep sadni pridelek. Pa je prišel dežek, spral cvetni prah na streho, od tam v žleb in v vodnjak. Tako je nastala tale čudovita podoba, spominjajoča na zvezdno galaksijo. S pridelkom pa ne bo nič. To je tako, kot bi petelina potegnil s kure: piščancev ne bo, pa pika.

L. S.

NAŠI KRAJ

PODLŠTER

V PRETEKLOSTI

PIŠE: LEOPOLD SEVER

IZKOPAVANJE PRAZGODOVINSKIH GOMIL

Davni graditelji in lastniki gričastih pokopališč so zagotovo pričakovali, da bodo morebitne skrunitelje grobov odvrčali duhovi umrlih in bogovi, v katere so verovali, a so se pošteno zmotili. Prišle so roparske vojske iz drugih krajev, ki so se požvižgale na duhove in bogove z Vira. Roparji so poleg drugega plena vedno pobrskali tudi po grobovih in odnesli, kar je bilo vrednega. Nedvomno so se našli tudi zmikavti iz domačih vrst, ki so jih zamikale dragocenosti v grobovih. Stari Virci so se pred obojimi zavarovali na različne načine. Iz previdnosti so pripravljeno grobnico sredi gomile pustili prazno in uredili grob imenitnika v neznanem delu gomile. Kaže, da so davni prednamci nalašč naredili nekaj praznih gomil, da so preslepili plenilce. To past je grenko skusil prenekateri

roparski "arheolog" iz polpreteklega časa, ko je dolgo brez haska ril po gomilah. To potrjuje ustno izročilo.

Revnejši prebivalci halštatske dobe so svoje grobove zavarovali tudi tako, da so jih preprosto skrili. Grob so prekrili s kamnito ploščo, "škriljo", ki je ležala slab meter pod površino, in to prekrili z zemljo. V nevarnih časih so pustili, da je grob prerasla trava in ga skrila. Taki grobovi so se ohranili dolga stoletja, nekaj celo do današnjih dni.

V srednjem veku, ta je trajal skoraj 1000 let, so prazgodovinski grobovi povečini imeli mir. Ljudje so imeli dovolj skrbi s čarovnicami, kugo, lakoto in vojskami, da bi dražili poganske bogove v "ajdovskih" grobovih. Vendarle je tudi v tem času izginil del ostalin iz prazgodovinskih

časov, predvsem zaradi obdelovanja polj in naravnih vplivov.

V naši dobi so gomile odkopavali različni ljubitelji starin. Prva poročila o iskanju segajo še v čas Ilirskih provinc. Tedaj so po ilirskih ostalinah brskali francoski arheologi; pravijo, da tudi s pomočjo našega Valentina Vodnika in barona Žiga Zoisa.

To so počenjali najbrž tudi iz političnih razlogov, saj so hoteli utrditi zgodovinsko podlago za obstoj Ilirskih provinc.

Po odhodu Francozov je naše gomile in virski "Cvinger" raziskoval državni gozdar Jožef Stratil, za njim pa nemški oficir Nettelblatt. Tudi arheološki samouk Pečnik je izkopal nekaj grobov in ob tem tarnal, da je vsebina hudo načeta zaradi ilovice in da se kopanje ne izplača.

Največ ilirskih gomil je dala še pred prvo svetovno vojno izkopati nemška

plemkinja, vojvodinja in princesa Marija Meklenburška. V času izkopavanja je prebivala v gradu Bogenšperk, finančno pa jo je podpiral sam nemški cesar Viljem II. Čeprav ni bila solana arheologinja, so bila njena izkopavanja na primerni strokovni ravni. Na žalost so njene

izkopanine povečini odšle na tuje, predvsem v Nemčijo, Avstrijo in celo v daljno Ameriko. Le del tega bogastva je v naših strokovnih institucijah.

Vojvodinja Meklenburška je za izkopavanje gomil najela veliko moških in ženskih kopačev. Povečini so bili iz šentviške fare, kar se na fotografiji lepo vidi po predpasnikih. Stiški farani so namreč predpasnike redko nosili. Zanimiva je tudi enotna oprava žensk: vse so nosile belo platneno ruto in dolg predpasnik. Slika je nastala okoli leta 1910.